

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΕΚΔΟΣΗ
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΩΝ
ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΝ
ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ
ΠΑΤΡΑΣ

"εν αιθρία"



21^{ος} ΧΡΟΝΟΣ ΦΥΛΛΟ 220^ο ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011 - ΤΙΜΗ 1,5 ΕΥΡΩ - ΚΩΔ. ΕΛ.ΤΑ: 2264
ΝΕΑ Δ/ΝΣΗ: ΒΥΡΩΝΟΣ 20 Α - 26224 - Π Α Τ Ρ Α - ΤΗΛ. & FAX: 2610 32.10.10 - email: Oikipa@otenet.gr - Web site: www.oikipa.gr

Όχι στη φίμωση κάθε ελεύθερης φωνής

ΜΟΝΟ 370%!!! ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ ΤΕΛΙΚΑ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ ΤΕΛΗ

Γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για το «τέλος» του εναλλακτικού τύπου, εξ αιτίας της κατάρτησης του μειωμένου ταχυδρομικού τέλους που επέβαλε το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής στην αποστολή των επαρχιακών εφημερίδων και κυρίως εντύπων συλλόγων, φορέων, οικολογικών και άλλων οργανώσεων. Ένα τέλος που ενδεχομένως να σημάνει για πολλές απ' αυτές (ανάμεσά τους και η «εν αιθρία») το τέλος της κυκλοφορίας τους.

Για το παραπάνω θέμα υπήρξε πλήθος αντιδράσεων από συλλόγους, επαρχιακούς εκδότες περιβαλλοντικές οργανώσεις, εκπολιτιστικούς συλλόγους και άλλους φορείς. Μετά τις αντιδράσεις που υπήρξαν ο ΕΛΤΑ με ανακοίνωσή του καθόρισε ειδικό τιμολόγιο για τα έντυπα που πλήττονται με βάση το οποίο αυξάνεται κατά 370% (αντί 1.000%!!! που προβλεπόταν αρχικά) το κόστος αποστολής των εντύπων.



Πριν καλά-καλά εφαρμοστεί το νέο μέτρο, το οποίο μειώνει αλλά δε λύνει το πρόβλημα της επιβίωσης εκατοντάδων περιφερειακών εντύπων που αποτελούν το οξυγόνο της ελεύθερης πληροφόρησης, η Τρόικα επανέρχεται και ζητά επιτακτικά τη λήψη πακέτου (15) μέτρων ανάμεσα στα οποία η «Περικοπή των επιχορηγήσεων στα ΕΛΤΑ για την διακίνηση του Τύπου και έκδοση υπουργικής απόφασης ώστε να νομοθετηθεί άμεσα».

Η εφαρμογή του μέτρου, το οποίο αφορά πλέον το σύνολο του επαρχιακού τύπου, ανεξαρτήτως προϋποθέσεων, θα σημάνει τη φίμωση κάθε ελεύθερης φωνής, το στραγγαλισμό κάθε εθελοντικής δραστηριότητας για το περιβάλλον, και τον πολιτισμό, τη διάλυση όλων εκείνων των ρομαντικών προσπαθειών που μόνο να δώσουν έχουν κι όχι να πάρουν.

Παρά τις αντίξοες συνθήκες η «εν αιθρία» (για την ώρα) στέκεται όρθια και με τη δική σας στήριξη συνεχίζει την έκδοσή της. Δεν καταθέτουμε τα όπλα. Δεν θα αποδεχτούμε μοιρολατρικά τη φίμωσή μας. Ευχαριστούμε όλους εσάς που σπεύσατε να ανανεώσετε τη συνδρομή σας. Αναμένουμε και τους υπόλοιπους.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΝΕΠΑΛ

Παρά τους χαλεπούς καιρούς, κάποιοι φίλοι της ΟΙΚΟΠΑΡΕΑΣ, μας ζήτησαν να διερευνήσουμε την πραγματοποίηση μιας εκδρομής στο Νεπάλ για το επόμενο Πάσχα (το καλοκαίρι δεν ενδείκνυται λόγω των μουσώνων).

Διαμορφώσαμε ένα ενδιαφέρον 10ήμερο πρόγραμμα σε όσο το δυνατόν καλύτερη τιμή. Για την πραγματοποίηση της εκδρομής απαιτείται ένα μίνιμουμ 25 ατόμων και έγκαιρη οριστικοποίηση της. Για λεπτομέρειες επικοινωνήστε με τα γραφεία μας.

Φυσικά, το ερχόμενο καλοκαίρι, θα πραγματοποιηθεί η καθιερωμένη καλοκαιριάτικη εκδρομή της ΟΙΚΟΠΑΡΕΑΣ που για ευνόητους λόγους θα είναι κοντινή και οικονομική!

Απαγορεύτηκε η κατασκευή κλειστού γυμναστηρίου στον κήπο του Σκαγιοπουλείου

ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΝΕΟΤΕΡΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Η πρόσφατη ομόφωνη απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων με την οποία, **απαγόρευσε την κατασκευή κλειστού γυμναστηρίου και γηπέδου μπάσκετ μέσα στον κήπο του Σκαγιοπουλείου**, προκάλεσε την αντίδραση του Συλλόγου



επισημαίνοντας πως η σημαντική αυτή απόφαση, ανοίγει το δρόμο για την ουσιαστική προστασία και αναβάθμιση αυτού του μοναδικού πνεύμονα πρασίνου προς όφελος της πόλης και των συνδημοτών.

Αποφοίτων του Ιδρύματος ο οποίος με επιστολή του στα τοπικά ΜΜΕ κατηγόρησε τη δημοτική αρχή (και τους «διάφορους οικολόγους») για την τοποθέτησή τους στο συγκεκριμένο θέμα.

Η ΟΙΚΙΠΑ με ανακοίνωσή της εξέφρασε την ικανοποίησή της για την πιο πάνω εξέλιξη

να προασπιζόμαστε με την ίδια ζέση τους κοινόχρηστους χώρους της πόλης από κάθε επιβουλή και απόπειρα συρρίκνωσης, βάζοντας πάνω από τα όποια συμφέροντα, το συμφέρον της πόλης και των συνδημοτών.

Αναλυτική παρουσίαση του θέματος καθώς και η θέση του ΤΕΕ στη σελίδα 4

Birdwatching στους υγροτόπους της Στροφυλιάς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΠΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ

Κιάλια, τηλεσκόπιο, φωτογραφική μηχανή, οδηγός πεδίου, σημειωματάριο, κατάλληλη ενδυμασία και είμαστε έτοιμοι για παρατήρηση πουλιών (birdwatching). Η Οικολογική Κίνηση Πάτρας ξεκινάει μια νέα εθελοντική δράση με τη συμμετοχή της στο Δίκτυο των Υπευθύνων Παρακολούθησης των Σημαντικών Περιοχών για τα πουλιά της Ελλάδας (IBA) της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας.



Υπεύθυνος για την ΟΙΚΙΠΑ θα είναι ο περιβαλλοντολόγος Διονύσης Μαμάσης, ενώ για την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία η Συντονίστρια Δικτύου Υπευθύνων Παρακολούθησης IBA κ. **Μαργαρίτα Τζάλη**.

Όσοι φίλοι της ΟΙΚΙΠΑ ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στο δίκτυο ξεκινώντας από φέτος, μπορούν

να δηλώσουν τη συμμετοχή τους. (Τηλ. 2610-321010).

Λεπτομέρειες στις σελίδες 6, 7 & 12



Διήμερη εκδρομή στην Ευρυτανία 5 και 6 Νοεμβρίου 2011

Την «Ελβετία της Ελλάδας» θα επισκεφτούμε το πρώτο Σαββατοκύριακο του Νοέμβρη για να απολαύσουμε τη μοναδική φθινοπωρινή φύση της Ευρυτανίας. Ο Προυσός, το φαράγγι του Καρπενησιώτη, το Μικρό και Μεγάλο χωριό, οι Κορυσχάδες και φυσικά το Καρπενήσι θα είναι τα μέρη που θα επισκευτούμε.

Δηλώστε τη συμμετοχή σας στο τηλέφωνο της ΟΙΚΙΠΑ 2610-321010 κάθε εργάσιμη μέρα 19.00-21.00

Ο ΑΠΟΗΧΟΣ ΜΙΑΣ ΟΙΚΟΕΚΔΡΟΜΗΣ

Για την ΟΙΚΙΠΑ η περιπέτεια ξεκίνησε με την πρώτη Κυριακή του Οκτώβρη, με μια εκδρομή που προορισμό είχε τα πλατάνια και τους καταρράκτες της Νέδα.

Με την εκκίνηση της νύχτας άρχισε να ξημερώνει και ένα γκριζό χάραμα πήρα τον δρόμο για τον Σταθμό, που ήταν το σημείο εκκίνησής μας. Ένα πρωινό ήρεμο, γαλήνιο που με έβαζε σε μια προοπτική ΤΑΞΙΔΙΟΥ άγνωστη. Αυτή όμως η ιδέα του άγνωστου με μαγνήτιζε.

Το μη γνώριμο, το μη προβλέψιμο ήταν μια πρόκληση για μένα, καθ' όσον ταξιδιάρια ψυχή εκ φύσεως, δεν ήξερα τι θα μου αποκάλυπτε η καινούργια μου ΙΘΑΚΗ.

Ποιητικές σκέψεις με συνόδευαν περπατώντας όπως:

- Το καλλίτερο ΤΑΞΙΔΙ είναι αυτό που δεν έγινε ακόμα

- Ευτυχία δεν είναι ένας σταθμός που φτάνει αλλά... - Ο ΤΡΟΠΟΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΣ - του Μαρκ Τουβέν.

Ένας – ένας οι εκδρομείς σαν απρόσκλητες μαριονέτες εμφανίζονταν από διάφορα σημεία των δρόμων δίνοντας μια θεατρική εικόνα στο χάραμα της Κυριακής...

Μαζευθήκαμε λοιπόν γνωστοί – άγνωστοι μεταξύ μας και ξεκινήσαμε για τη μικρή μας ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ.

Όλοι μαζί συνδεδεμένοι με μια κοινή συνιστώσα: Να βιώσουμε μια όμορφη ΟΙΚΟΕΚΔΡΟΜΗ....

Μετά το καλωσόρισμα του Τάσου Γεωργαντά αρ-

«Η μόνη περιπέτεια στη ζωή μας είναι η απουσία περιπέτειας»

ΜΙΛΑΝ ΚΟΥΝΤΕΡΑ



Ενα ταξίδι μες' το πράσινο. Ωραίες εικόνες διαδέχονται η μία την άλλη αβίαστα και σε μεταφέρουν αλλού. Στοχάζομαι:

- ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ είναι μετακίνηση ψυχής.
- ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ είναι ελευθερία, πάθος, νόστος.

- ΕΠΕΙΔΗ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ είναι οι φωνές των ματιών.
Και κάθε φορά που ταξιδεύουμε αναμετριάμαστε κατά πόσο είμαστε άξιοι να φωτιστούμε ξανά και ξανά με τις «ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ».

Όσο δε, με κυριεύει Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ Ο ΤΑΞΙΔΙΑΡΗΣ, θαρρώ δεν έχω ανάγκη από τίποτα. Δεν έχω παρά να μετατοπίσω τον ΔΑΙΜΟΝΑ στον μέσα μου κόσμο και τότε όλα είναι άρτια και αυτάρκη. Πάντα υπάρχει ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ Ο ΤΑΞΙΔΙΑΡΗΣ.

Ενας ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΑΞΙΟΠΡΕΠΗΣ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΟΣ έγραφε ο Καζατζάκης «ΣΤΗΝ ΑΣΚΗΤΙΚΗ».

Η φωνή του οδηγού με προσγείωσε με τη λέξη φτάσαμε στα Πλατάνια. Ενα χωριό υπέροχο μες' το πράσινο ντυμένο. Οι κεραμοσκεπές των σπιτιών σ' απόλυτη αρμονία με τη φύση. Μια ποικιλία δέντρων και χρωμάτων συνθέταν έναν πίνακα εκπληκτικό. Έτσι μ' αυτήν την ομορφιά πήραμε το δρόμο για τους καταρράκτες του ποταμού. Σύντροφοι, συνοδοιπόροι, συνταξιδιώτες μιας εκπληκτικής περιπέτειας λες και έβλεπες σκηνές από θέατρο του δρόμου. Ήταν στιγμή που ο χρόνος και ο χώρος γινόταν εμπειρία, ομορφιά, συγκίνηση, τραγούδι. Ενα ταξίδι απρόσμενο γεμάτο χρώματα, μυρωδιές και ήχους. Όλοι μια όμορφη παρέα. Όλοι στη κοινή εμπειρία του ΕΜΕΙΣ, του ΜΑΖΙ.... Θυμήθηκα το στίχο του Ρίτσου:

«Πίσω απ' τα πράγματα κρύβομαι για να με βρείτε.
Αν δεν βρείτε εμένα θα βρείτε τα πράγματα.
Τα χέρια σας θ' αγγίξουν ότι άγγιξαν τα χέρια μου.
Θα σμίξουν τ' αχνάρια των χεριών μας».

ΝΑΙ. Σμίξαμε τ' αχνάρια των ποδιών μας, των ψυχών μας, αφουγκραστήκαμε ο ένας τον άλλον, επικοινωνήσαμε, γίναμε σαν κοινώνος μιας όμορφης ανθρωπίνης επαφής με κάδρο την καταπράσινη φύση. Και να η μεγάλη έκπληξη. Το ποτάμι η ΝΕΔΑ μας υποδέχεται με όλη της τη μεγαλοπρέπεια. Η Νέδα, - έτσι πληροφοριακά για τους αναγνώστες της οικοεφημερίδας μας - είναι το ένα από τα θηλυκά ποτάμια της Ελλάδας (μαζί με την Ερκύνα της Βοιωτίας). Αποτελεί το φυσικό σύνορο μεταξύ Ηλείας και Μεσσηνίας. Η μυθολογία λέει ότι η Νέδα ήταν νύμφη, θεότητα των υδάτων, η μητέρα του Δία όταν τον γέννησε στο Λυκονίον όρος, εμπιστεύτηκε την ανατροφή του στη Νέδα και σ' άλλες δύο νύμφες, την Αγνώ και τη Θεισσία.

Σταθήκαμε σιωπηροί ν' ακούσουμε τον ήχο της καρδιάς της. Μια υγρή ζωντανή φλέβα μέσα στα σπλάχνα του φαραγκιού. Και να τα πρώτα κυκλάμινα μέσα στις σχισμές των βράχων που μας παρέπεμπαν στη Ρωμιούσνη του Ρίτσου, Κυκλάμινο, κυκλάμινο του βράχου τη σχισμάδα. Σχήμα οξύμυρο βέβαιο αλλά να βλέπεις τα ροζ κεφαλάκια να ξεπετιούνται μέσα απ' το βράχο θέλοντας να μας στείλουν ένα μήνυμα ελπίδας. Ότι όλα είναι εφικτά στη φύση και στον άνθρωπο. Το μήνυμα που τόσο έχουμε ανάγκη σήμερα. Με τη μελαγχολική συρρίκνωση μισθών, επιδομάτων και αξιοπρέπειας,

όπως γράφει ο Γιάννης Ξανθούλης στη Σαββατιάτικη Ελευθεροτυπία.

Μέσα σ' αυτή την άγρια βαρβαρότητα του καιρού μας που όλοι βιώνουμε, που όπως γράφει και η Φωτεινή Τσαλικογλου στο βιβλίο της «το μέλλον ανήκει στην έκπληξη.

- Βαρβαρότητα είναι το αγαθό «ΖΩΗ» να ταπεινώνεται και να κακοποιείται.

- Ανεβήκαμε σκάλες, κατεβήκαμε, πηδήξαμε βράχους σε μια πορεία εκπληκτική. Και να οι ροζ ανεμώνες παντού, λες και κάποιος ζωγράφος άφησε την πινελιά του, εμφανίζονταν απρόβλεπτα στο πουθενά και συναντιόταν με τον στίχο του Τάσου Λειβαδίτη:

«Να παραμερίσω όλη τη λησμονιά και στη θέση της ν' ακουμπήσω μια μικρή ΑΝΕΜΩΝΗ».

Και ξάφνου φτάσαμε στους καταρράκτες. Κι ήταν η στιγμή που νοιώσαμε τόσο λίγοι και τόσο μικροί μπροστά σ' αυτό το θέαμα. Λες και ζούσαμε στην εποχή των ξωτικών. Μια υπέρβαση στο λευκό, γαλάζιο χώρο – χρόνο, ελευθερωμένοι από κάθε κόμπο αντικρίζοντας το μυστήριο, το θαύμα της φύσης...

Λες και άνοιξε η φλέβα του βουνού και από ψηλά έτρεχε κατάλευκο αίμα... Δεν άντεξα, αυτή την ομορφιά έπρεπε να την γευτώ μ' όλες μου τις αισθήσεις και έπεσα μέσα. Η ροή πέρασε στις φλέβες μου. Τι έκσταση!

«Ότι ζεις στην ΕΚΣΤΑΣΗ ποτέ δεν θα μπορέσεις να το στεριώσεις σε ΛΟΓΟ...» έγραφε ο Καζατζάκης κι είχε δίκιο...

Φορτισμένοι λοιπόν όλοι και με τη χαρά στη ψυχή μας γυρίσαμε πίσω στα Πλατάνια, με πολύ βροχή. Κι η μέρα έγινε βροχερή, γαρνιρισμένη με τη μυρωδιά του ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ.

Πόσο τυχεροί πρέπει να νοιώθουμε στα αλήθεια που ζούμε σ' αυτόν τον πανέμορφο τόπο με τα πλούσια φυσικά οικοσυστήματα. Και πόσο μας βαρβαίνει η ευθύνη για την προστασία τους και το σεβασμό τους. Γιατί όλοι γνωρίζουμε τους κινδύνους που την κατασπατάληση των φυσικών πόρων του πλανήτη και ό,τι σήμερα μόνο ένας στους πέντε κατοίκους της γης έχει πρόσβαση σε ασφαλές πόσιμο νερό. Χρειάζεται λοιπόν αφύπνιση και δράση...

Στην ταβέρνα μας περίμενε ένα νόστιμο φαγητό. Τραγουδήσαμε, χορέψαμε, γελάσαμε, επικοινωνήσαμε. Όλα στο ΣΥΝ και πήραμε το δρόμο του γυρισμού παρέα με ένα ήλιο πορφυρό, στη δύση του. Η στιγμή του λυκόφωτος είναι πάντα μαγική και όταν μάλιστα συνοδεύεται από ποιοτική μουσική, επιμέλειας Γιώργου Κανέλλη... και με πολύ ποίηση που ακούστηκε στη διάρκεια του ταξιδιού.

Και επειδή ο χρόνος είναι ένα παιδί που τρέχει, μπήκαμε στην πόλη που σήμαινε και το τέλος του ταξιδιού. Και αυτό το τέλος σηματοδοτούσε την επιστροφή μας σ' έναν κόσμο που μικραίνει απελπιστικά γιατί έχει μεγαλώσει ΑΦΟΡΗΤΑ...

Αλέκα Ράπη
Εκπαιδευτικός

Δεν γίνεται ανακύκλωση στο Ρίο

Η ΟΙΚΙΠΑ με αφορμή την μη αποκομιδή των ανακυκλώσιμων υλικών απ' το Ρίο εξέδωσε την παρακάτω ανακοίνωση:

Είναι κοινός τόπος ότι η καλή λειτουργία του συστήματος ανακύκλωσης συσκευασιών και εντύπων είναι σημαντική παράμετρος για την ελάφρυνση του όγκου των οικιακών απορριμμάτων, με δεδομένη και την ασφυκτική κατάσταση που αντιμετωπίζουμε λόγω του κορεσμού του χώρου ταφής στην Ξερόλακκα.

Προκαλεί επομένως εύλογη ανησυχία η κατάσταση ουσιαστικής μη αποκομιδής των ανακυκλώσιμων από την περιοχή του Ρίου, που ισχύει τις τελευταίες εβδομάδες.

Όχι μόνο για τον θεμελιώδη λόγο που προαναφέραμε, αλλά και για να μην ακυρώνεται και υποβαθμίζεται η ανακύκλωση στη συνείδηση του κοινού, επιβάλλεται η **επείγουσα λήψη μέτρων** για να ληξει άμεσα η κατάσταση αυτή, έστω και αν η οριστική αντιμετώπιση απαιτεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Καλούμε την δημοτική αρχή να θέσει το θέμα σε άμεση προτεραιότητα.



ΤΕΧΝΕΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Σε δύσκολες και κρίσιμες εποχές όπως αυτή που ζούμε αυτόν τον καιρό, **οι τέχνες μπορεί να αποτελέσουν καταφυγή για όλους μας**. Μπορούν να προσφέρουν παρηγοριά και διέξοδο, να δώσουν ελπίδα για καλύτερο αύριο, ακόμη και να προετοιμάσουν ένα καλύτερο αύριο. Άλλωστε τα σπουδαία πράγματα σε δύσκολες εποχές γίναν. Μεγάλοι δημιουργοί του πνεύματος έδωσαν τα καλύτερά τους έργα σε σκοτεινές περιόδους, παίρνοντας συχνά έμπνευση και δύναμη από τα δύσκολα.

Επίσης, έχει αποδειχθεί ότι ακόμη και με ταπεινά μέσα και υλικά μπορεί κανείς να δημιουργήσει σπουδαία πράγματα και να ανοίξει νέους δρόμους στην καλλιτεχνική έκφραση. Ίσως οι δυσκολίες και η κρίση να λειτούργησαν ευεργετικά, καθώς θα επιβιώσουν τα υγιή στοιχεία, αυτά που έχουν γερά θεμέλια και βάθος και όχι σαθρές καταστάσεις που βρήκαν πρόσφορο έδαφος μέσα στην φαιλότητα της ψευδεπίγραφης ευμάρειας των προηγούμενων χρόνων.

Ευκαιρία είναι να κριθεί η αξία και η αντοχή ανθρώπων και θεσμών και να επιβιώσουν αυτοί που πραγματικά έχουν λόγο ύπαρξης. Το γράψαμε παλιότερα και το επαναλαμβάνουμε πάλι, ότι στόχος και για την πόλη μας είναι **η δημιουργία και η διατήρηση πολιτιστικών θεσμών** με τις ανάλογες υποδομές ως πνευματικό απόθεμα και ένας τέτοιος θεσμός είναι και το **φεστιβάλ Θεάτρου Σκιών** που ο πολιτιστικός τομέας της νέας δημοτικής αρχής δηλώνει ότι επιθυμεί να αναβιώνει, μετά από τις περιπέτειες των τελευταίων χρόνων, με εκδηλώσεις που θα αφορούν στην αναβίωση της παράδοσης του **Έλληνα και Πατρινού Καραγκιόζη**, με παραστάσεις και εκθέσεις ντοκουμέντων.

Ο θεσμός έχει ζωή πάνω από μία δεκαετία και έχει κατά την πορεία του αναδείξει σημαντικούς νέους καλλιτέχνες, τιμήσει μεγάλους μαστόρους του είδους και έχει συνδέσει το ελληνικό θέατρο σκιών με αντίστοιχες μορφές τέχνης από όλο τον κόσμο. Εκείνο που απομένει, στους συμπολίτες αλλά και στην δημοτική αρχή, να στηρίξουν αυτόν τον θεσμό και να τον οδηγήσουν στο μέλλον με συνέπεια και με αγάπη ώστε να αποτελέσει ένα σημαντικό πνευματικό κεφάλαιο για την πόλη, παίρνοντας παράδειγμα από έναν αντίστοιχο θεσμό που ανθεί στην πόλη του Κιλκίς, το Φεστιβάλ Κουκλοθέατρου και Παντομίμας.

40 χρόνια GREENPEACE

Όταν μια μικρή ομάδα ανθρώπων απέπλευσε από το Βανκούβερ του Καναδά, με στόχο να σταματήσει τις αμερικανικές πυρηνικές δοκιμές στο νησί Amchitka στην Αλάσκα, στις 15 Σεπτεμβρίου 1971, κανείς τους δεν φαντάστηκε, ότι θα ξεκινούσε έτσι η δράση μιας διεθνούς οργάνωσης: της Greenpeace.

Παρ' όλο που το πρώτο αυτό ταξίδι απέτυχε να φτάσει στον προορισμό του, η μη βίαιη δράση της ομάδας έδωσε αληθινή έμπνευση στον κόσμο, προκάλεσε την ακύρωση μελλοντικών δοκιμών και πυροδότησε ένα κίνημα που αναπτύχθηκε στη μεγαλύτερη, ανεξάρτητη, περιβαλλοντική οργάνωση διεθνώς.

40 χρόνια μετά, η Greenpeace έχει ουσιαστική παρουσία σε 40 χώρες και στις 5 ηπείρους, ενώ 11.600.000 άνθρωποι υποστηρίζουν ενεργά τις δράσεις της.

«Υστερα από τέσσερις δεκαετίες, που η Greenpeace καταφέρνει με επιτυχία να αναδεικνύει τα περιβαλλοντικά προβλήματα -εξασφαλίζοντας σημαντικές νίκες για την προστασία του πλανήτη- σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια μοναδικά πολύπλευρη μορφή κρίσης. Μια κρίση με οικονομικές, οικολογικές και δημοκρατικές προεκτάσεις και επιπτώσεις. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τη δυσκολότερη πρόκληση όλων, αυτή της αντιμετώπισης των κλιματικών αλλαγών» δήλωσε ο Kumi Naidoo, γενικός διευθυντής της διεθνούς Greenpeace, συνεχίζοντας, «δε μπορούμε πλέον να ανεχτούμε πολιτικούς να τσακώνονται, χάνοντας τις πολύτιμες ευκαιρίες να συμφωνήσουν για το πως μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τις κλιματικές αλλαγές και τις συνέπειές τους. Χρειαζόμαστε ηγέτες με όραμα, που θα αναλάβουν τολμηρά μέτρα αντιμετώπισης των κλιματικών αλλαγών, αλλά και της προστασίας εκείνων που κινδυνεύουν περισσότερο, από τις επιπτώσεις της. Χρειαζόμαστε ενεργούς πολίτες που θα πιέζουν, συστηματικά, πολιτικούς και εταιρίες να λογοδοτήσουν».

Το φεστιβάλ αυτό διοργανώνεται για 13^η συνεχόμενη χρονιά, με προτάσεις από 14 χώρες και οι εκδηλώσεις του διαρκούν μέχρι τις 16/10. Ένας άλλος θεσμός, που στοχεύει στο να κάνει βιώσιμες και προσεγγίσιμες τις υποβαθμισμένες περιοχές των αστικών κέντρων μέσα από την καλλιτεχνική δημιουργία, είναι το ReMap, που φέτος βρίσκεται στην Τρίτη του διοργάνωση και γίνεται σε συνεργασία με την Μπιενάλε της Αθήνας.

Το ReMap οργανώνει εκθέσεις, προβολές και παραστάσεις στις περιοχές του Κεραμεικού και του Μεταξουργείου, αξιοποιώντας παλαιά και εγκαταλειμμένα κτίρια, με στόχο να «ξεναβάλει στον χάρτη» τις υποβαθμισμένες περιοχές της Αθήνας. Πρωτοβουλίες σαν αυτή της Αθήνας θα μπορούσε να ευδοκιμήσει και στην πόλη μας, σαν ένας τρόπος να «ανακαταλάβουμε» με καλλιτεχνικό τρόπο τις υποβαθμισμένες περιοχές της πόλης. Βέβαια σε αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να αναλάβουν πρωτοβουλία και νέοι κυρίως δημιουργοί της πόλης και να πλαισιωθούν από την τοπική αυτοδιοίκηση, όχι με διάθεση εκμετάλλευσης και χρησιμοποίησης από διάφορους ευκαιριακούς παρατρεχάμενους, αλλά με διάθεση δημιουργίας ενός θεσμού με προοπτικές για την ίδια την πόλη, τους κατοίκους της και τους δημιουργούς της.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο Οκτώβριος αρχίζει με την έναρξη των προβολών της **Κινηματογραφικής Λέσχης**, κάθε Δευτέρα στον Κινηματογράφο «Ster Cinemas», τις ώρες 8 -10 και 10.30 -12.30 περίπου, ανάλογα με τη διάρκεια κάθε ταινίας.

Ο Α΄ Κύκλος προβολών έχει ως εξής:

- 3.10.2011 Οι ομπρέλες του Χερβούργου, Ζακ Ντεμί 1964, Γαλλία
- 10.10.2011 Πώς τελείωσε αυτό το καλοκαίρι, Αλεξέι Ποπογκρέμσκι 2010, Ρωσία
- 17.10.2011 Οι Ψίθυροι, Γουίλιαμ Γουάιλερ 1961, ΗΠΑ
- 24.10.2011 Blue Valentine, Ντέρεκ Σίανφρανς 2010, ΗΠΑ
- 31.10.2011 Η Λεωφόρος της Δύσης, Μπίλυ Γουάιλντερ 1950, ΗΠΑ
Αφιέρωμα στα Βαλκάνια
- 7.11.2011 Όταν θέλω να σφυρίξω, σφυρίζω Φλόριν Σέρμαν 2010, Ρουμανία
- 14.11.2011 Η πλειοψηφία της σιωπής, Σερέν Γιουτζέ 2010, Τουρκία
Στις 15.11.2011 Συναυλία, Dasho Kurti
- 21.11.2011 Στις παρυφές, Μπογκντάν Γκεόργκι Απέρτι 2010, Ρουμανία.

ΚΩΔ.
ΕΛ.ΤΑ:
2264

"εν αιθρία"

Περιοδική Έκδοση της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Βύρωνος 20Α - Τ.Κ. 26 224 ΠΑΤΡΑ
Α.Φ.Μ.: 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:
Θωμάς Κουτρούμπας
Τηλέφωνο & Fax: 2610 32.10.10
email: oikipa@otenet.gr
Τηλέφωνα μελών: 2610 -624.301, 327.234, 643.541
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
• Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας
• Επίσια συνδρομή για φορείς, οργανισμούς, υπηρεσίες 30 Ευρώ
Επιταγές: Γ. Βασιλακόπουλος
- Καποδιστρίου 94-26224-ΠΑΤΡΑ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ - MONTAZ: Αφοί Κ. Κολλίπουλου
Ακρωτηρίου 55 - Τηλ. & Fax: 2610 34.15.15 - ΠΑΤΡΑ
email: axaikostypos@hotmail.com

Αριθμός Λογαριασμού για κατάθεση συνδρομών:
0026-0082-41-0101303095
EUROBANK
IBAN: GR 3202600820000
410101303095
(Βασιλακόπουλος Γ. - Κανέλλης Γ.)
Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας τηλεφωνικά



ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ ΚΑΘΕ ΔΟΜΗΣΗ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΣΚΑΓΙΟΠΟΥΛΕΙΟΥ

ΑΘΗΣ Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Με πρόσφατη απόφαση του (στις 7/7/2011) το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων στην Αθήνα με ΟΜΟΦΩΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ, απαγόρευσε την κατασκευή κλειστού γυμναστηρίου και γηπέδου μπάσκετ μέσα στον κήπο του Σκαγιοπουλείου.

Καταλυτικό ρόλο στην έκδοση αυτής της απόφασης έπαιξε σχετική επιστολή του Δημάρχου της Πάτρας προς το Συμβούλιο, μαζί με τις παρεμβάσεις του πολιτιστικού συλλόγου της περιοχής και της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας.

Η σημαντική αυτή εξέλιξη ανοίγει το δρόμο για την ουσιαστική προστασία και αναβάθμιση αυτού του μοναδικού πνεύμονα πρασίνου προς όφελος της πόλης και των συνδημοτών.

Με αφορμή την αήθη επιστολή του Συλλόγου Αποφοίτων του Σκαγιοπουλείου Ιδρύματος στους επικεφαλής των Δημοτικών παρατάξεων, η Οικολογική Κίνηση Πάτρας επισημαίνει τα παρακάτω:

1. Ο κήπος του Σκαγιοπουλείου έχει χαρακτηριστεί ως «κήπος Νεότητας» με ΚΥΑ του 1983 και έκτοτε χρησιμοποιείται ως κοινόχρηστος χώρος πρασίνου και αναψυχής από χιλιάδες συμπολίτες μας

2. Με βάση τη βούληση του Δωρητή για την λειτουργία όλου του χώρου (διατηρητέο κτίριο και κήπος) σε όφελος της πόλης, θεσμοθετήθηκε το Συμβούλιο του Σκαγιοπουλείου Ιδρύματος στο οποίο συμμετέχουν φορείς της πόλης με πρόεδρο τον εκάστοτε εκπρόσωπο του Δήμου Πατρέων. Παράλληλα ιδρύθηκε το «Σκαγιοπούλειο Κέντρο της παιδικής Μέριμνας», ακριβώς για να προστατίζει τα συμφέροντα των τροφίμων του Ιδρύματος.

3. Υπάρχει σχεδόν ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου του Ιδρύματος (19/10/2010) για την μη κατασκευή κλειστού γηπέδου μπάσκετ μέσα στον κήπο. Παρόμοια ήταν η απόφαση του τοπικού συμβουλίου κεντρικού τομέα (15/3/2011), του συλλόγου αρχιτεκτόνων, των πολιτιστικών συλλόγων και κατοίκων της περιοχής και πολλών



άλλων τοπικών εθελοντικών κινήσεων

4. Αυτή τη στιγμή οι τρόφιμοι δεν υπερβαίνουν τους 15 και ήδη διαθέτουν νεόκτιστο κτίριο μέσα στον κήπο δεκάδων τετραγωνικών, παράλληλα με 2 ανοικτά γήπεδα μπάσκετ προκειμένου να αθλούνται μαζί με τον αθλητικό σύλλογο του Σκαγιοπουλείου

5. Ακόμα και αν δεχθούμε ότι οι ανάγκες των τροφίμων δεν ικανοποιούνται πλήρως, υπάρχει κλειστός βοηθητικός χώρος πίσω από το διατηρητέο εμβαδού 600τμ όπου με πολύ λιγότερα χρήματα θα μπορούσε να διαμορφωθεί ένα κλειστό γυμναστήριο και χώρος αθλοπαιδιών προς χρή-

ση και των παιδιών της ευρύτερης περιοχής (υπάρχει σχετική πρόταση από το Συμβούλιο του Ιδρύματος)

Με βάση τα παραπάνω, είναι προφανές ότι η σχετική επιστολή του Δημάρχου δεν συντάχθηκε «καθ' ύλην της ΟΙΚΙΓΑ», απλά κοινοποιεί ως όφειλε την ΟΜΟΘΥΜΗ θέση της τοπικής μας κοινωνίας και των θεσμοθετημένων οργάνων της (εκτός βεβαίως μιας περιέργης και ανατιολόγητης απόφασης του Γ.Γ. της Περιφέρειας την 31/12/2010, τελευταίας μέρας της θητείας του!)

Για μας δεν αποτελεί έκπληξη, η επιμονή κάποιων αποφοίτων για να κατασκευαστεί το κλειστό αυτό γήπεδο μέσα στον κήπο του Σκαγιοπουλείου αφού κατ' ουσία υπερασπίζονται και προωθούν τα συμφέροντα του αθλητικού σωματείου στο οποίο συμμετέχουν. Όταν όμως αυτή υλοποιείται με πρόφαση τις ανάγκες των ελάχιστων παιδιών, (όπου 2-3 από αυτά θα ενδιαφέρονται για το μπάσκετ) σε βάρος της ποιότητας ζωής των συμπολιτών μας, θα μας βρίσκει αντιμέτωπους.

Σε κάθε περίπτωση η Οικολογική Κίνηση Πάτρας θα συνεχίζει να προστατίζει με την ίδια ζέση τους κοινόχρηστους χώρους της πόλης από κάθε επιβουλή και απόπειρα συρρίκνωσης, βάζοντας πάνω από τα όποια συμφέροντα, το συμφέρον της πόλης και των συνδημοτών.

Με την ευκαιρία θέτουμε το θέμα της ανεύρεσης κατάλληλης χρήσης για το κεντρικό διατηρητέο κτίριο του Σκαγιοπουλείου που παραμένει κλειστό (με συνέπεια τη φθορά του) επί μια δεκαετία από την ανακαίνισή του.

Το Σκαγιοπούλειο να παραμείνει ελεύθερος χώρος πρασίνου

Η ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΤΕΕ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Επιστολή του προέδρου του ΤΕΕ κ. Γιανναδάκη στο Δήμαρχο Πατρέων

Αξιότιμε κ. Δήμαρχε,

Με αφορμή το αίτημα για την ανέγερση κλειστού γηπέδου καλαθοσφαίρισης στο χώρο του «Σκαγιοπουλείου», η Μόνιμη Επιτροπή Χωρικού Σχεδιασμού και η Διοικούσα Επιτροπή του Τμήματός μας, εξέτασε επισταμένως τις θεσμοθετημένες, αλλά και τις προτεινόμενες, χρήσεις γης του υφιστάμενου Πολεοδομικού Σχεδιασμού της πόλης μας.

Σε κάθε περίπτωση, ζητούμενο της πόλης και κατεύθυνση του σχεδιασμού είναι ο Αστικός και Διατηρητέος Κήπος του «Σκαγιοπουλείου» να παραμείνει και ν' αναδειχθεί περαιτέρω σαν «ελεύθερος χώρος πρασίνου» μέσα σε μια αστική και πυκνοδομημένη περιοχή, επισκέψιμος από τους πολίτες της Πάτρας, που θα συνεισφέρει θετικά στο μικροκλίμα της περιοχής και στην αναψυχή και κοινωνικοποίηση των κατοίκων της. Ως εκ τούτου θα πρέπει ν' αποφευχθεί η περαιτέρω τσιμεντοποίησή του με αμφισβητούμενης σκοπιμότητας κτιριακές υποδομές.

Σύμφωνα και με τα πρακτικά της από 19-10-2010 συνεδρίασης του Δ.Σ. του Ιδρύματος (όπως υποστηρίζεται και από την πλειοψηφία των μελών του) υπάρχουν εγκαταλελειμμένες κτιριακές εγκαταστάσεις που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες αθλοπαιδιών, παράλληλα δε, αμφισβητείται η ουσιαστική αναγκαιότητα δημιουργίας νέων αθλητικών κτιριακών υποδομών.

Στο υπό έγκριση νέο - αναθεωρούμενο Γ.Π.Σ. της πόλης της Πάτρας, η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται ως χώρος «Πολιτισμού», ενώ ήδη από το εγκεκριμένο και εν ισχύ σήμερα Γ.Π.Σ. του 1986, η ίδια έκταση, είναι χαρακτηρισμένη ως «αστικό πράσινο - ελεύθεροι χώροι» και «πολιτιστικές λειτουργίες». Διαπιστώνεται δηλ. μια αλλαγή της προβλεπόμενης χρήσης «επί το δυσμενέστερο» αφού καθορίζονται λειτουργίες που, ενδεχομένως, επικρατήσουν άλλων λειτουργιών που συνδέονται με το «πράσινο και τους ελεύθερους χώρους»,

κάτι που ρητά απαγορεύεται από την κείμενη νομοθεσία και δεν αποτελεί επιλογή - κατεύθυνση του νέου Γ.Π.Σ.

Συνεπώς, με πρωτοβουλία του Δήμου Πατρέων, άμεσα, θα πρέπει να κατατεθεί **πρόταση - υπόμνημα** προς την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Δυτ. Ελλάδος, Πελοσού & Ιονίου (όπου εκκρεμεί προς έγκριση η «Μελέτη Αναθεώρησης του Γ.Π.Σ. Πάτρας») για **επανακαθορισμό των χρήσεων γης στην υπόψη έκταση σε «χώρο ελεύθερο - κοινόχρηστο χώρο πρασίνου» (με περιορισμό των χρήσεων εκείνων (π.χ. πολιτιστικών/ αθλητικών) που οδηγούν σε αύξηση της κάλυψης ή της δόμησης.**

Ειδικότερα, κατά την άποψή μας, θα πρέπει:

* Να συμπεριληφθεί στο κείμενο της εγκριτικής απόφασης ο περιορισμός του περιβάλλοντα χώρου ως «ελεύθερο - κοινόχρηστου χώρου πρασίνου» με ιδιαίτερη μνεία στην κατεύθυνση προστασίας, ανάδειξης και περιβαλλοντικής αναβάθμισης των υφιστάμενων κήπων.

* Να δοθούν κατευθύνσεις για υποδοχή συγκεκριμένων χρήσεων στη θέση και την έκταση που αυτές καταλαμβάνουν σήμερα, ως μέγιστο επιτρεπτό μέγεθος, που θ' αφορούν τις υφιστάμενες κτιριακές υποδομές για χρήσεις «πολιτισμού», καθώς και τις συνοδές του «πρασίνου» χρήσεις των «υπαίθριων αθλοπαιδιών - παιδικών χαρών - άθλησης μικρής κλίμακας» στον περιβάλλοντα χώρο.

* Για τις επιτρεπόμενες χρήσεις του χώρου να γίνει ανάλογη προσαρμογή των χαρτών, βάσει της ειδικής πολεοδομικής λειτουργίας του χώρου, ως «ελεύθερο - κοινόχρηστου χώρου πρασίνου» (οι επιμέρους δευτερεύουσες χρήσεις θα εξειδικεύονται στο κείμενο) και « **χώρο πολιτισμού**».

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, Τμήμα Δυτικής Ελλάδος είναι στη διάθεση σας για οποιαδήποτε συνεργασία.

Με εκτίμηση,

Ο Πρόεδρος του ΤΕΕ/ΤΔΕ
Δρ. Αθανάσιος Ε. Γιανναδάκης
Μηχανολόγος και Αεροναυπηγός Μηχανικός



«ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΝΟΜΠΕΛ» ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΓΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

➤ Το **φθινόπωρο** προχωρά ακάθεκτο και με την έλευση του μελαγχολικού **Οκτώβρη** εδραίωνει τη θέση του ανάμεσα μας. Η πρωινή ψύχρα μας περονιάζει και το σούρουπο φθάνει κάθε μέρα όλο και γρηγορότερα. Τα **κυκλάμινα** στόλισαν πάλι σεμνά και ταπεινά τη μάνα φύση, τα φύλλα κιτρίνισαν στα πλατάνια, ενώ το πράσινο τσαγάλι πανωφόρι στα αμύγδαλα και τα καρύδια «έσκασε» και ξεπρόβαλλαν ...ορεκτικά. Ταυτόχρονα, η **Σουηδική Ακαδημία** ετοιμάζεται να ανακοινώσει τα **βραβεία Νόμπελ** για το 2011 στην Ιατρική, Φυσική, Χημεία, Λογοτεχνία, Ειρήνη και Οικονομία.

☛ Όμως, στο τέλος του Σεπτεμβρίου, ανακοινώθηκαν ήδη οι νικητές των **Βραβείων Ορθής Διαβίωσης (Right Livelihood Award)** για το 2011, που απονέμονται επίσης κάθε χρόνο και είναι γνωστά ως «**Εναλλακτικά Νόμπελ**».

Έτσι, το ομώνυμο Ίδρυμα που θέσπισε τα βραβεία αυτά και το οποίο δημιουργήθηκε το 1980 από το σουηδογερμανό φιλόσοφο Γιάκομπ φον Ουέξκαλ προκειμένου να τιμήσει το έργο ανθρώπων που αγνοούν τα παραδοσιακά Νόμπελ, τίμησε και φέτος τους αγώνες που γίνονται για τη **βελτίωση της ζωής** σε όλα τα μέρη της γης! Πρέπει να γνωρίζουμε μάλιστα, πως για την απονομή των βραβείων αυτών αποφασίζει μια διεθνής επιτροπή, που εξετάζει τη δράση ατόμων και οργανισμών σε θέματα **περιβαλλοντικής προστασίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βιώσιμης ανάπτυξης, υγείας, εκπαίδευσης και ειρήνης**. ☛ Φέτος τα Βραβεία Ορθής Διαβίωσης απονεμήθηκαν σε μια μαχητική **δικηγόρο** από το Τσαντ, σε μια πρωτοπόρο αμερικανίδα **μαία**, σε έναν Κινέζο που προωθεί τις **ανανεώσιμες πηγές ενέργειας** και στα μέλη μιας διεθνούς οργάνωσης που **αντιτίθεται στις αρπαγές εδαφών!**



☞ Συγκεκριμένα, η **Ζακλίν Μουντέινα**, μία από τις πρώτες γυναίκες δικηγόρους του **Τσαντ**, τιμήθηκε για τη γενναιοδωρία της στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα της. Η 71χρονη **Άινα Μέι Γκάσκιν** από τις ΗΠΑ τιμήθηκε επειδή επί 4 δεκαετίες (!) προωθεί απλές μεθόδους για να ενισχυθεί η ασφάλεια κατά τον τοκετό και η υγεία των γυναικών και των παιδιών. Ο Κινέζος επιχειρηματίας **Χουάνγκ Μινγκ**, ο αποκαλούμενος «**Ηλιακός Βασιλιάς της Κίνας**», τιμήθηκε επίσης με το βραβείο για τις επενδύσεις του στην **ηλιακή** και σε άλλες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, σε μια χώρα που είναι μεταξύ των πρώτων στην έκλυση ρύπων! Στην περιοχή Νεζού, μάλιστα, δημιούργησε την **Ηλιακή Κοιλιάδα**, που αποτελεί παγκόσμιο πρότυπο χρήσης της ηλιακής ενέργειας και όπου εκτός από εργοστάσια έχει κατασκευάσει συγχροτήματα διαμερισμάτων, γραφείων και πανεπιστήμια που λειτουργούν αποκλειστικά με ηλιακή ενέργεια! Και τέλος η μη κερδοσκοπική οργάνωση **GRAIN (Genetic Resources Action International - Διεθνής Δράση για τους Γενετικούς Πόρους)**, που δημιούργησαν στις αρχές της δεκαετίας του '80 ακτιβιστές από όλο τον κόσμο και έχει έδρα στη Βαρκελώνη, τιμήθηκε για το έργο της στην προστασία των δικαιωμάτων μικρών αγροτών και τοπικών κοινοτήτων κυρίως στην **Αφρική, την Ασία και τη Λατινική Αμερική**, όταν «πιέζονται» από μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και χώρες που αγοράζουν αγροτικά εδάφη. Επίσης η **GRAIN** υποστηρίζει και κοινωνικά κινήματα που προωθούν τη **βιοποικιλότητα**.

☛ Οι τέσσερις βραβευθέντες θα μοιραστούν το χρηματικό έπαθλο των 200.000 ευρώ στη διάρκεια της τελετής απονομής των βραβείων, που θα πραγματοποιηθεί στις 5 Δεκεμβρίου στο σουηδικό κοινοβούλιο. Θερμά συγχαρητήρια και από εμάς!

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙΑ «ΓΙΑ ΝΟΙΚΙΑΣΜΑ» ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ!

☞ Στις 22 Σεπτεμβρίου γιορτάστηκε και φέτος η «**Ευρωπαϊκή ημέρα χωρίς αυτοκίνητο**» με πολλές εκδηλώσεις σε περίπου 1500 πόλεις της Ευρώπης και 4 του Καναδά. Ο γιορτασμός αυτός πρωτοξεκίνησε στη Γαλλία το 1998 και καθιερώθηκε σε πανευρωπαϊκή κλίμακα με απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το 2000.

☛ Όμως, μόνο οι Παριζιάνοι φαίνεται να επιθυμούν πραγματικά «**κάθε μέρα χωρίς ΙΧ**»! Έτσι, το Παρίσι τέσσερα χρόνια αφότου λάνσαρε το **Velolib**, την πρωτοποριακή υπηρεσία ενοικίασης ποδηλάτων, σε λίγο θα θέσει δοκιμαστικά σε εφαρμογή ακόμα ένα πιο φιλόδοξο πρόγραμμα, το **Autolib**, δηλαδή μια υπηρεσία ενοικίασης **ηλεκτρικών αυτοκινήτων!** Σε πρώτη φάση 66 **Bluecars** (όπως ονομάστηκαν, αν και ασημί χρώματος, τα ηλεκτρικά αυτοκίνητάκια) θα αναμένουν τους Παριζιάνους και τους τουρίστες σε 33 ειδικούς σταθμούς ανά την πόλη. Η λογική της υπηρεσίας είναι ίδια με εκείνη του Velolib: παίρνεις το αυτοκίνητάκι από όποιο σταθμό θέλεις και το αφήνεις

σε όποιο σταθμό θέλεις πληρώνοντας τα δέοντα! Αν όλα πάνε καλά, το σχέδιο προβλέπει ως τις αρχές Δεκεμβρίου να κυκλοφορούν 250 Bluecars και μέχρι το επόμενο καλοκαίρι η υπηρεσία Autolib να περιλαμβάνει 3.000 ηλεκτρικά αυτοκίνητάκια και 1.100 ειδικούς σταθμούς στο Παρίσι και τα προάστιά του!

☛ Όσο για την επιτυχία του σχεδίου οι εμπνευστές του είναι αισιόδοξοι! Εξάλλου έχουν το προηγούμενο του προγράμματος Velolib το οποίο τέσσερα χρόνια μετά την εγκαινιάσή του κρίνεται επιτυχημένο. Μπορεί, βέβαια, τα πρώτα δύομισι χρόνια να κλάπηκαν ή να καταστράφηκαν περίπου 16.000 ποδήλατα (!), σήμερα όμως συνολικά 20.000 ποδήλατα βρίσκονται στη διάθεση των πολιτών και περίπου 160.000 άνθρωποι είναι εγγεγραμμένοι στην υπηρεσία. Οι υπεύθυνοι ελπίζουν σε μια ανάλογη επιτυχία και για το Autolib και ονειρεύονται μια πιο **ανθρώπινη πόλη με λιγότερη συμφόρηση, λιγότερο θόρυβο και λιγότερη ρύπανση**. Και από εμάς πολλές ευχές για «**Καλή Επιτυχία**»!

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΣΜΟ

☑ **ΤΟ «ΜΩΡΟ Νο 7» ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΦΡΙΚΑΝΑΚΙ:** Σύμφωνα με τη νέα έκθεσή του γαλλικού **INED (Εθνικό Ινστιτούτο Δημογραφικών Μελετών)** η συμβατική ημερομηνία της γέννησής του **επτάκις δισεκατομμυριοστού ανθρώπου (!)** στη Γη μας είναι η φετινή 31η Οκτωβρίου. Το «μωρό Νο 7» θα γεννηθεί πιθανόν σε μια καλύβα από λάσπη σε ένα αχυρένιο κρεβάτι και θα κατοικεί σε ένα απομακρυσμένο χωριό της **Αφρικής**, της μοναδικής πλέον ηπείρου που δεν επιβραδύνει τον **δημογραφικό ρυθμό** της, παρά τους πολέμους, τη φτώχεια, τις επιδημίες - ή ακριβώς εξαιτίας όλων αυτών! Είναι προφανές πως τα δεδομένα δεν είναι τόσο ακριβή ώστε να προβλεφθεί με τέτοια ακρίβεια η έλευση του, όμως η συμβολική αυτή ημερομηνία έχει επαναφέρει τη συζήτηση περί «**υπερπληθυσμού**» που επανέρχεται κατά περιόδους από το 1798 που ο Τόμας Μάλθους δημοσίευσε το περίφημο «**Δοκίμιο περί της αρχής του πληθυσμού**». Ας μην ξεχνάμε ότι από το 19ο αιώνα μέχρι σήμερα ο πληθυσμός της **Μαύρης Ηπείρου** έχει οκταπλασιαστεί και υπολογίζεται τώρα γύρω στο **1,05 δισεκατομμύριο**. Το **2050**, ένας άνθρωπος στους τέσσερις θα γεννιέται στην Αφρική και η αναλογία θα γίνει ένας στους τρεις στα τέλη του αιώνα! Οι Δυτικοί θα είναι μια **μειονότητα**, λιγότεροι και πιο γέροι, μπροστά στις γενιές των νέων του Νότου και ακόμη και οι **Ασιάτες** θα έχουν μείνει πίσω λόγω της απελπισμένης ζωτικότητας της Αφρικής. Όπως καταλαβαίνουμε το μέλλον θα είναι μάλλον ...μελαψό!

☑ **ΤΑ 50^α ΤΗΣ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΓΙΟΡΤΑΣΕ Η WWF!** Στις 11 Σεπτεμβρίου του 1961 έξι άνδρες - ένας διαφημιστής, ένας καθηγητής Ιστορίας, ένας δικηγόρος, ένας ορνιθολόγος, ένας ζωγράφος κι ένας πρίγκιπας - ίδρυσαν στην **Ελβετία** μία οργάνωση **προστασίας της φύσης**. Σήμερα, πενήντα χρόνια μετά, η **WWF (World Wide Fund for Nature)** δραστηριοποιείται σε 130 χώρες και αριθμεί περισσότερους από πέντε εκατομμύρια υποστηρικτές σε όλον τον κόσμο, καθώς από τη δεκαετία του '60 και μετά, σε μία εποχή όπου η βιομηχανική άνθηση ήταν πλέον γεγονός, ο κόσμος άρχισε να ευαισθητοποιείται και σιγά-σιγά να βλέπει με άλλο μάτι το περιβάλλον και την προστασία του. Σε αυτόν τον **μισό αιώνα** είναι χαρακτηριστικό πως πραγματοποιήθηκαν από την οργάνωση περισσότερα από 13.000 προγράμματα προστασίας της **παγκόσμιας βιοποικιλότητας**, για τα οποία επενδύθηκαν τουλάχιστον 10 δισ. δολάρια. Το **γιγάντιο πάντα**, που είναι το σήμα κατατεθέν της WWF, επιλέχθηκε διότι ήταν ένα ζώο όμορφο, απειλούμενο και αξιαγάπητο και μάλιστα ...**ασπρόμαυρο** ώστε να είναι μειωμένο το κόστος της εκτύπωσης! Επίσης, το ελληνικό τμήμα της οργάνωσης κλείνει φέτος τα 20 χρόνια δράσης στη χώρα μας. Να τα χιλιάσουν!

Παρατήρηση πουλιών (birdwatching) στη λ/θ Καλογριάς,

Τα πουλιά τα βλέπουμε παντού. Τα συναντάμε στους αστικούς ιστούς, σε νησίδες και βραχονησίδες, στην ύπαιθρο, στους ορεινούς όγκους, στα υγροτοπικά οικοσυστήματα, στις θάλασσες, στα δάση, σε παραδοσιακά αγροτικά οικοσυστήματα ακόμη και στις ερήμους. Είναι γνωστό ότι πάνω από 9000 είδη έχουν καταγραφεί παγκοσμίως ενώ η χώρα μας διαθέτει μια πλούσια σε είδη орνιθοπανίδα απαριθμώντας 445 είδη.



Πουλιά που τα θαυμάζουμε για τις πτήσεις τους και τους ελιγμούς τους, για τα μεταναστευτικά τους ταξίδια και τις ταχύτη-

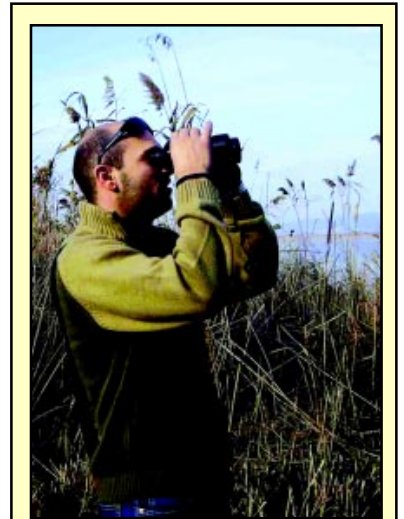
για και για τα οικολογικά τους χαρακτηριστικά. Η χρωματική και ηχητική πανδαισία του φτερωτού κόσμου κάνουν τους βιοτό-

και δημιουργική ασχολία που τα τελευταία χρόνια έχει γίνει ιδιαίτερα δημοφιλής και στην Ελλάδα, κερδίζοντας όλο και περισσότερους φισοδίφεις.

Η φυσιολατρία υπήρξε χαρακτηριστικό γνώρισμα του Έλληνα από αρχαιοτάτων χρόνων και μάλιστα παρατηρούσε το πέταγμα των πουλιών, προκειμένου να ερμηνεύσει όχι μόνο τις επικείμενες καιρικές συνθήκες αλλά και τους οιωνούς που αντλούσε από τα πουλιά για τα μελλούμενα (οιωνοσκοπία- πετομαντεία). Σήμερα βέβαια η ορνιθοπαρατήρηση αποτελεί απόλαυση και επικοδομητική διάθεση του ελεύθερου χρόνου και όχι μόνο.

Στην Ελλάδα το birdwatching πρωτοξεκίνησε από τα μέλη της Ελληνικής Εταιρείας Προστασίας της Φύσης και από την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία μετά το 1970. Τα τελευταία χρόνια πραγματοποιούνται έντονες προσπάθειες από συγκεκριμένους φορείς και περιβαλλοντικές οργανώσεις για να διαδοθεί η παρατήρηση των πουλιών.

Ένας καλός ορνιθοπαρατηρη-



Κείμενο-Φωτογραφίες:
Διονύσης Μαμάσης
M.Sc.
Περιβαλλοντολόγος
- Χαρτογράφος
info@mamasis.gr

νή, ησυχία και εξάσκηση στην όραση και στην ακοή.

Βασική προϋπόθεση όμως αποτελεί ο σεβασμός στη φύση και η καλλιεργημένη οικολογική συνείδηση. Προσοχή όμως γιατί ο σωστός birdwatcher δεν σέβεται μόνο τα πουλιά και τις φωλιές τους αλλά και τους βιοτόπους τους.

Για το λόγο αυτό δεν πλησιάζουμε τις φωλιές τους ακόμη και για φωτογραφικές λήψεις διότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο και ειδικά όταν πρόκειται για είδη που κινδυνεύουν. Προσέχουμε την ενδυμασία μας και δεν φοράμε ρούχα με έντονο χρωματισμό. Αποφεύγουμε το κόκκινο και κίτρινο χρώμα ώστε να ενοχλήσουμε τα πουλιά. Προτιμάμε πράσινο σκούρο χρώμα στα ρούχα μας και ελαφριά υποδήματα για τυχόν μακρές πεζοπορίες στη φύση. Σεβόμενοι τους βιοτόπους των πουλιών δεν τα ενοχλούμε ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της αποδημίας τους και κατά την διάρκεια του φωλιάσμάτος τους. Αποφεύγουμε εν ώρα παρατήρησης θορύβους όπως γέλια, σφουρίγματα κλπ γιατί μπορούν να ενοχληθούν και να τρομάξουν.

Η Οικολογική Κίνηση Πάτρας και η οικοπαρέα ξεκινάει μια νέα δράση για τη παρατήρηση και καταγραφή των άγριων πουλιών μέσω της μελέτης και της προστασίας, την παρακολούθηση των βιοτόπων και των αλλαγών, τον εντοπισμό παράνομων επεμβάσεων και καταστάσεων αλλά συνδυάζοντας την αναψυχή, το χόμπι στο φυσικό περιβάλλον.

Η συμμετοχή των μελών της



τες που αναπτύσσουν εν ώρα πτήσης, για τα παιχνίδια τους, τη συμπεριφορά τους, τη μορφολο-

πους τους ένα αναπόσπαστο τμήμα της φυσικής κληρονομιάς μας.

Εκατομμύρια άνθρωποι σε όλα τα σημεία του πλανήτη ασχολούνται με την παρατήρηση πουλιών (birdwatching) μέσω έρευνας και αναψυχής. Είναι μία ευχάριστη

τής για την εξόρμηση του στη φύση αρκεί να διαθέτει μαζί του ένα ζευγάρι κιάλια, οδηγό πεδίου αναγνώρισης πουλιών, σημειωματάριο για να καταγράφει τις παρατηρήσεις τους και προαιρετικά τηλεσκόπιο. Εκτός από τον εξοπλισμό που δεν έχει ιδιαίτερο κόστος απαιτείται υπομο-



δάσος Στροφυλιάς και έλος Λάμιας



στο δίκτυο υπευθύνων (caretakers) παρακολούθησης των σημαντικών περιοχών για τα πουλιά της Ελλάδας του προγράμματος της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας και για την περιοχή (IBA GR098) Λιμνοθάλασσα Καλογριάς, Δάσος Στροφυλιάς και Έλη Λάμιας σηματοδοτεί την αφετηρία μιας συντονισμένης εθελοντικής προσπάθειας παρακολούθησης και προστασίας της άγριας φύσης.

Η προστατευόμενη περιοχή ενδείκνυται απόλυτα για παρατήρηση πουλιών μιας και το φυσικό της περιβάλλον, η πλούσια ορνιθοπανίδα, οι ιδιαιτερότητές, οι φυσικές ομορφιές γεμάτα χρώματα, η βιοποικιλότητα και η οικολογική αξία κεντρίζουν το



ενδιαφέρον και αποτελούν πόλο έλξης και προσέλκυσης για επιστήμονες, ερευνητές και απλούς φυσιολάτρεις.

Τα υγροτοπικά οικοσύστημα της λιμνοθάλασσας Καλογριάς, το έλος Λάμιας και τα μεσογειακά πευκοδάση της Στροφυλιάς παρουσιάζουν έντονο ορνιθολογικό ενδιαφέρον και φιλοξενούν σημαντικό αριθμό πουλιών. Διαχειμιάζουν πολλά υδρόβια από το Νοέμβριο έως και το Φεβρουάριο ενώ είναι και σημαντικός σταθμός κατά την

διάρκεια της μετανάστευσης καθώς και χώρος φωλιάσματος.

Πουλιά που περιλαμβάνονται ως αυστηρά προστατευόμενα στην κοινοτική Ευρωπαϊκή οδηγία 79/409 «για την διατήρηση των άγριων πουλιών», πουλιά που ζούν μέσα στους καλαμιώνες, κορμοράνοι που λιάζονται με ανοιχτές τις φτερούγες, ερωδιό όπως λευκοτσικνιάδες που περνούν το καλοκαίρι τους, ποταμογλάρονα που ψαρεύουν με μεγάλη επιδεξιότητα και βουτάνε με την μύτη, ποταμοσφυρίχτες, καλαμοκανάδες, αρπακτικά, φαλαρίδες, βουτηχτάρια, στρουθιόμορφα αλλά και πολλές πάπιες.

Παρόλα αυτά όμως στους βιοτόπους τους οι ασύνετες ανθρωπογενείς δραστηριότητες με την απόθεση απορριμμάτων και αδρανών υλικών, την ανεξέλεγκτη χρήση λιπασμάτων και φυτοφαρμάκων, την έντονη λαθροθηρία με το μη ελεγχόμενο κυνήγι υποβαθμίζουν το φυσικό τους περιβάλλον.

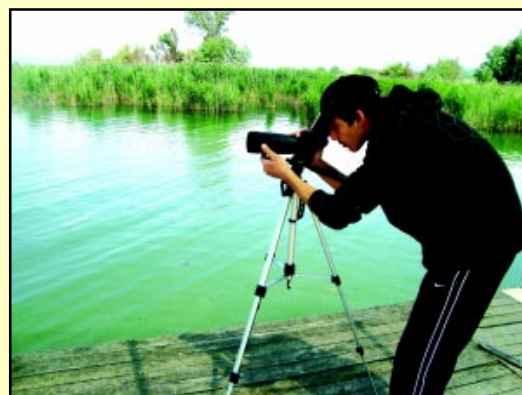
Το birdwatching είναι μια δραστηριότητα για όλες τις εποχές του χρόνου. Η παρατήρηση των πουλιών του δικτύου παρακολούθησης των σημαντικών περιοχών είναι η μεγαλύτερη εθελοντική δράση και επιστημονική δραστηριότητα του ευρύτερου προγράμματος της BirdLife International. Ελάτε μαζί μας στον όμορφο –μαγικό κόσμο των πουλιών.



Συμμετοχή της ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ
στο Δίκτυο Υπευθύνων
Παρακολούθησης
Σημαντικών Περιοχών
για τα πουλιά

Κιάλια, τηλεσκόπιο, φωτογραφική μηχανή, οδηγός πεδίου, σημειωματάριο, κατάλληλη ενδυμασία και είμαστε έτοιμοι για παρατήρηση πουλιών (birdwatching). Αν και στο εξωτερικό αποτελεί ιδιαίτερο αγαπητό χόμπι, στην Ελλάδα τα τελευταία μόλις χρόνια γίνονται έντονες προσπάθειες από συγκεκριμένους φορείς να διαδοθεί η παρατήρηση των πουλιών και όχι μόνο.

Η Οικολογική Κίνηση Πάτρας (ΟΙ.ΚΙ.ΠΑ.) ξεκινάει μια νέα εθελοντική δράση με την συμμετοχή της στο Δίκτυο των Υπευθύνων



των Παρακολούθησης των Σημαντικών Περιοχών για τα πουλιά της Ελλάδας (IBA) της Ελληνικής Ορνιθολογικής Εταιρείας. Το Δίκτυο των Υπευθύνων Παρακολούθησης των Σημαντικών Περιοχών για τα πουλιά της Ελλάδας (IBA) επεκτείνεται σε νέες περιοχές και αναζητά νέους εθελοντές, οι οποίοι ενδιαφέρονται να συμβάλλουν στην παρακολούθηση και προστασία μιας από τις 196 περιοχές IBA.

Η Λιμνοθάλασσα Καλογριάς, Δάσος Στροφυλιάς και Έλη Λάμιας (GR098) ενδείκνυται απόλυτα για birdwatching, αφού η ποικιλομορφία των βιοτόπων της και η πλούσια ορνιθοπανίδα παρέχουν τη δυνατότητα για παρατήρηση-αναψυχή αλλά και για μελέτη, προστασία, παρακολούθηση των άγριων πουλιών και των βιοτόπων της.

Όσοι φίλοι της ΟΙΚΙΠΑ ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στο δίκτυο ξεκινώντας από φέτος **μπορείτε να δηλώσετε συμμετοχή** μέχρι και τις 30 Σεπτεμβρίου. Υπεύθυνος για την ΟΙΚΙΠΑ θα είναι ο περιβαλλοντολόγος **Μαμάσης Διονύσης** ενώ για την Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία και Συντονίστρια Δικτύου Υπευθύνων Παρακολούθησης IBA η κ. **Μαργαρίτα Τζάλη**.

Η Ορνιθολογική αναλαμβάνει να εκπαιδεύσει κατάλληλα τα άτομα αυτά ώστε να σχηματίσει μία σταθερή ομάδα συνεργατών-εθελοντών σε όλη την Ελλάδα. Περισσότερες πληροφορίες για το δίκτυο και τις περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως IBA μπορείτε να βρείτε στις ιστοσελίδες της Ορνιθολογικής: www.ornithologiki.gr/iba & www.ornithologiki.gr/caretakers.





Μπορεί να ξαναγίνει λίμνη η Αγουλινίτσα!

Συμφέρει οικονομικά και οικολογικά ο μερικός επαναπλημμυρισμός της

Ανοιχτό ενδεχόμενο και θετική ρεαλιστική προοπτική θεωρεί η τοπική κοινωνία του Επιταλίου τον μερικό επαναπλημμυρισμό της πρώην Λίμνης της Αγουλινίτσας. Αυτό προέκυψε από την ζωηρή συζήτηση μεταξύ ομιλητών και παρευρεθέντων κατοίκων της περιοχής που ακολούθησε την ημερίδα με θέμα «Αγουλινίτσα: λίμνη και πάλι ή υποβάθμιση» που οργάνωσαν η Ένωση Πολιτών για την Οικολογία και το Περιβάλλον (ΕΠΟΠ) και ο περιφερειακός συνδυασμός «Οικολογική Δυτική Ελλάδα» στο Επιτάλιο Ηλείας, το απόγευμα της Κυριακής 25 Σεπτεμβρίου 2011.

Γενικότερα η αποκατάσταση λιμνών είναι μια πολιτική που κερδίζει τα τελευταία χρόνια έδαφος στην χώρα μας. Υπάρχουν τα παραδείγματα της Μαυρούδας, της Χειμαδίτιδας, της Δράνας στη Βόρεια Ελλάδα και η γνωστότερη, αν και λιγότερο επιτυχής περίπτωση της Κάρλας στην Θεσσαλία (ως ταμιευτήρας νερού).

Στη θεμελίωση της βιωσιμότητας και της πολύπλευρης ωφελιμότητας ενός μερικού επαναπλημμυρισμού της Αγουλινίτσας, συνέκλιναν και οι εισηγήσεις των επιστημόνων ομιλητών στην ημερίδα του Επιταλίου.

Ο περιβαλλοντολόγος και περιφερειακός σύμβουλος της «Οικολογικής Δυτικής Ελλάδας» **Κώστας Παπακωνσταντίνου**, ο **Πέτρος Κακούρος**, δασολόγος από το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων Υγροτόπων, ο **Κώστας Ποϊραζίδης**, δασολόγος-επιστημονικός υπεύθυνος του WWF Ελλάς και καθηγητής εφαρμογών τεχνολογίας περιβάλλοντος και οικολογίας του ΤΕΙ Ιονίων Νήσων, και ο εκπρόσωπος της ΕΠΟΠ **Διονύσης Κράγκαρης**, τόνισαν ότι μια καλά μελετημένη μερική αποκατάσταση της λίμνης θα οδηγήσει σε σοβαρή βελτίωση του τοπικού μικροκλίματος, στην αύξηση της βιοποικιλότητας, ιδίως των πουλιών, στην ανάπτυξη και πάλι της προσοδοφόρου αλιείας των χελιών, σε ευκαιρίες για προσέλκυση οικότουρισμού, στην βελτίωση της παραγωγικότητας των παρακείμενων καλλιεργήσιμων εκτάσεων. Οι προτεινόμενες επεμβάσεις μεγάλου χαρακτήρα, τύπου δη-

σημαντικό μέρος του εδάφους και, ευνοήθηκε η διάβρωση των παρακείμενων ακτών.

Είναι σκόπιμο, υπογράμμισε, τεχνικά εφικτό και οικονομικά και οικολογικά συμφέρον να μελετήσουμε προσεκτικά τον επαναπλημμυρισμό ενός οικολογικά σημαντικού τμήματος της Αγουλινίτσας, όπως επίσης και της Μουριάς.

Ο **Πέτρος Κακούρος** αναφέρθηκε σε παραδείγματα άλ-

ται, τόνισε ο εισηγητής, με ιδιαίτερη περίσκεψη, που να περιλαμβάνει μελέτη του παρελθόντος, συζήτηση με τον τοπικό πληθυσμό, καθαρούς στόχους και προπαντός αυτοδιατηρήσιμη νέα ισορροπία (χωρίς συνεχείς αντλήσεις κλπ).

Στα προφανή οικολογικά αλλά και αναπτυξιακά οφέλη από ένα μερικό επαναπλημμυρισμό (της περιοχής κυρίως που έχει αλατωθεί και καταστεί χαμηλής γονιμότητας) αναφέρθηκε ο **ο Κώστας Ποϊραζίδης**. Εφόσον σημείωσε, αναδημιουργήσουμε μια μακρόστενη νέα λίμνη περίπου μεταξύ παραλίας και εύφορων τμημάτων γεωργικής γης, θα αποκτήσουμε ένα οικότουριστικό παράδεισο πουλιών στην Αγουλινίτσα και μαζί με τις ιδιαίτερα αξιόλογες εκβολές του Αλφειού, θα έχουμε σοβαρές προοπτικές για οικότουρισμό και αλιεία χελιών, πέραν της βελτίωσης του κλίματος και της ενίσχυσης των υπόγειων νερών.

Ο **Διον. Κράγκαρης**, ανταποκρινόμενος και στις έντονες επισημάνσεις του κοινού για την ρύπανση του Αλφειού με παράνομες απορρίψεις βοθρολυμάτων αλλά και της αδιέξοδης κατάστασης όσον αφορά την δεματοποίηση απορριμμάτων κοντά στην όχθη του, υπογράμμισε την ανάγκη ενεργοποίησης των πολιτών τόσο πολιτικά όσο



Από αριστερά: Ποϊραζίδης, Κράγκαρης, Κακούρος, Παπακωνσταντίνου

μιουργίας γηπέδου γκολφ, οφείλουν, υπογράμμισαν, να εξεταστούν σοβαρά πέραν της ίδιας της αξιοπιστίας τους, και ως προς τις επιπτώσεις τους στη γη, στην ανάλωση αρδευτικού νερού, στην χρήση φυτοφαρμάκων.

Η Αγουλινίτσα, σημείωσε ο **Κ. Παπακωνσταντίνου**, που αποξηράνθηκε το 1969, ήταν ουσιαστικά η τελευταία μεγάλη αποξηράνση της Ευρώπης. Η χρήση γης άλλαξε, αλλά μετά από 40 χρόνια πρέπει να προβληματιστούμε αν αυτό που χάσαμε ανπισταθμίστηκε από την αύξηση της καλλιεργήσιμης γης. Μαζί με την άγρια φύση (για παράδειγμα μετά την αποξηράνση το παρυδάτιο πτηνό φερεντίνι, που μετρώνταν σε χιλιάδες στην Λίμνη, έχει χαθεί από την Πελοπόννησο), επηρεάστηκαν αρνητικά τα υπόγεια νερά, άλλαξε το κλίμα, αλατοποιήθηκε

λων αποξηραμένων ελληνικών λιμνών στις οποίες έγινε μερικός επαναπλημμυρισμός όπως, η Μαυρούδα, κοντά στη Θεσ-



Ψάρεμα στην Αγουλινίτσα την παλιά καλή εποχή

σαλονίκη, της οποίας της αποκατάσταση απαίτησαν οι κάτοικοι της περιοχής όταν διαπίστωσαν τη μείωση της παραγωγικότητας του εδάφους, η Χειμαδίτιδα στη Φλώρινα, η Δράνα στον Έβρο. Η διαδικασία αποκατάστασης πρέπει να γίνε-

καις την καθημερινότητά τους για την μακροχρόνια αντιμετώπιση του προβλήματος της διαχείρισης των απορριμμάτων τόσο στην περιοχή της Αγουλινίτσας όσο και ευρύτερα στην Ηλεία.

Γ. Κανέλλης



Η Αγουλινίτσα σήμερα

ΤΟ ΘΕΜΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΕ ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Οι βουλευτές της Δημοκρατικής Αριστεράς Θανάσης Λεβέντης, Νίκος Τσούκαλης και Γρηγόρης Ψαριανός κατέθεσαν στη βουλή ερώτηση, μεταφέροντας το αίτημα φορέων της Ηλείας για μερικό επαναπλημμυρισμό της αποξηραμένης λίμνης Αγουλινίτσας. Οι τρεις βουλευτές ερωτούν τους αρμόδιους υπουργούς εάν προτίθενται να προχωρήσουν σε μελέτη σκοπιμότητας σχετικά με το αν είναι τεχνικά εφικτό, οικονομικά και οικολογικά συμφέρον να επαναπλημμυρίσει ένα σημαντικό τμήμα της Αγουλινίτσας.

Η ιχθυοπανίδα της Τριχωνίδας

Στο φύλλο της “εν αιθρία” Σεπτεμβρίου 2011 δημοσιεύσαμε άρθρο με τίτλο “Δυναμίες και υπεραλίευση πλήττουν την Τριχωνίδα!”. Ένα θέμα πραγματικά που μαστίζει το υδροτοπικό οικοσύστημα της λίμνης και το ταλανίζει εδώ και πολλά χρόνια δίχως να ληφθούν μέτρα και να παρθούν σημαντικές αποφάσεις από τους αρμοδίους. Παρόλο που η Τριχωνίδα ανήκει στο οικολογικό δίκτυο Natura 2000 η λίμνη παρουσιάζει σημαντικό θεσμικό και νομοθετικό κενό ως προς την προστασία και τη διαχείριση της.

Προσφέρει πολλαπλές υπηρεσίες και αγαθά στους κατοίκους των παραλίμνιων οικισμών και οι συχνές καταγγελίες από τους ενεργούς πολίτες παρατριχωνίων κοινοτήτων και τους τοπικούς συλλόγους της περιοχής τονίζουν για τις ασύνετες δραστηριότητες με την παράνομη χρήση δυναμίτη και την υπεραλίευση του λιμνιαίου οικοσυστήματος. Τα παραπάνω οδηγούν όχι μόνο στην υποβάθμιση του υδατικού πλούτου αλλά και στην αλλοίωση του φυσικού περιβάλλοντος επιβαρύνοντας το υδατικό οικοσύστημα και τα ιχθυοαποθέματα.

Η Τριχωνίδα γνωστή και ως «Πέλαγος της Αιτωλίας» είναι από τις πιο πλούσιες λίμνες



Ψαράδικο

της Ευρώπης σε είδη ψαριών. Έχουν καταγραφεί είκοσι είδη από τα οποία τα δέκα οχτώ είδη ψαριών ζουν στη λίμνη και τα δυο διαβίουν στα ρέματα της. Διακρίνονται σε οχτώ οικογένειες ενώ εννιά παρουσιάζουν ενδημισμό και έντεκα από αυτά είναι βρώσιμα και αποτελούν αντικείμενο αλιευτικής εκμετάλλευσης.

Ο νανογωβιός (*Economidichthys trichonis*) είναι καθαρά ενδημικό της λίμνης και δεν υπάρχει πουθενά αλλού στον κόσμο. Το δε όνομα του το έλαβε προς τιμήν του καθηγητή Ζωολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Π. Οικονομίδη, ο οποίος το ανακάλυψε. Ο νανογωβιός είναι το μικρότερο ψάρι της Ευρώπης και από τα μικρότερα σπονδυλωτά στον κόσμο. Τα ώριμα και ενηλικιωμένα άτομα δε ξεπερνούν σε μήκος τα 35 χιλιοστά. Διακρίνεται από το λεπτό και ωχροκίτρινο σώμα του, με κάθετες σκοτεινόχρωμες λωρίδες, που είναι πολύ χαρακτηριστικές και εμφανίζονται στα δυο φύλα.

Από τα σημαντικά ενδημικά ψάρια είναι και το γλανίδι (*Silurus aristotelis*). Έλαβε το όνομά του προς τιμήν του μεγάλου μας φιλόσοφου Αριστοτέλη. Ήταν ο πρώτος που το περιέγραψε στο βιβλίο του «Ιστορίες των ζώων». Η γλανιδόπιτα μάλιστα είναι από τις αγαπημένες γαστρονομικές σπεσιαλιτέ της Τριχωνίδας.



Ποταμοσαλιέρα της Τριχωνίδας

νίδας.

Τα κουνουπόψαρα (*Gambusia affinis*) είναι επίσης πολύ ιδιόμορφα μικρά ψάρια. Κυνηγούν έντομα στην επιφάνεια κοντά στα υδρόφυτα που ονομάζουμε μυριόφυλλα. Το γνωστότερο ψάρι όμως είναι η **αθερίνα** (*Atherina boyeti*) που γεννά τα αβγά της νωρίς την Άνοιξη. Το Μάη τα νεαρά ψαράκια τρέφονται κατά κοπάδια στα πλούσια σε πλαγκτόν νερά των βάλτων. Η Τριχωνίδα αποτελεί τη μοναδική γνωστή υδατοσυλλογή γλυκού νερού όπου ζει και αναπαράγεται η αθερίνα. Το είδος αποτελεί μια πολύ ενδιαφέρουσα περίπτωση θαλασσινού ψαριού που, σε άγνωστη γεωλογική εποχή, εισήλθε στη λίμνη και προσαρμόστηκε απόλυτα στο γλυκό νερό. Ο αξιόλογος πληθυσμός της είναι αντικείμενο ιδιαίτερα αποδοτικής αλιείας με μεγάλη εμπορική αξία ενώ πουλιέται και στην αγορά της Αθήνας.



Ψάρια στα δίχτυα

Το χέλι (*Anquilla anquilla*) κατά τη μεγαλύτερη διάρκεια της ζωής του διαβίει στα γλυκά νερά και για την αναπαραγωγή του διέρχεται στη θάλασσα. Μάλιστα στα Αμπάρια Παναιτωλίου είχε αναπτυχθεί από πολύ παλιά εμπόριο χελιών και άλλων ψαριών. Άλλωστε το τοπωνύμιο Αμπάρια πιστεύεται ότι διασώζει παραφθαρμένη τη λέξη “εμπόριο”.

Οι τσερούκλες (*Scardinius acarnanicus*) είναι κοινό κυπρινοειδές ψάρι που ψαρεύεται συχνά με καλάμι στην όχθη και μαγειρεύεται από τους ντόπιους με παραδοσιακό τρόπο.

Η ποταμοσαλιέρα της Τριχωνίδας (*Salaria Economidisi*) το μικρό αυτό ενδημικό είδος, διακρίνεται από το σχήμα του κεφαλιού του, το ενιαίο ραχιαίο πτερύγιο και τις 3-5 σειρές από μικρές μαύρες κουκκίδες στο μάγουλο.

Στη λίμνη επίσης υπάρχουν η δρομίτσα (*Rutilus ylikiensis*) γνωστή για το τηγάκι της που συνοδεύεται με βραστά άγρια χόρτα της εποχής, η τριχωβελονίτσα (*Cobitis trichonis*), ο λουρογωβιός (*Economidichthys pygmaeus*), το στροσίδι (*Barbus albanicus*), η ντάσκα

Κείμενο-Φωτογραφίες:
Διονύσης Μαμάσης M.Sc.
Περιβαλλοντολόγος-Χαρτογράφος
info@mamasis.gr

(*Pseudiphoxius stymphalicus*), η γουρνάρα (*Tropidophoxinus hellenicus*), η λιάρα (*Phoxinellus pleurobipuncratus*), κτλ.

Κάτω από το σημερινό καθεστώς αλιευτικής εκμετάλλευσης και χρήσεων του νερού, κανένα από τα αυτόχθονα είδη της λίμνης δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν απειλούμενο, έστω και αν η αλιεία και ορισμένες δραστηριότητες επηρεάζουν την αφθονία τους. Αναγνωρίζοντας την οικολογική, βιολογική και αισθητική αξία, η λίμνη ζωής Τριχωνίδα αποτελεί ένα από τους σημαντικότερους οικολογικούς πλούτους και από τα πιο αξιόλογα υδροτοπικά σύστημα πανελληνίως.

Για το λόγο αυτό επιβάλλονται σημειακά οι πλωτές περιπολίες με την συστηματική αστυνόμευση και παρακολούθηση της λίμνης παράλληλα και της γειτονικής λίμνης Λυσιμαχίας που αποτελούν ένα ενιαίο οικοσύστημα. Είναι επιτακτική ανάγκη η διαφύλαξη της ιχθυοπανίδας, η διατήρηση των αποθεμάτων μέσω της ορθής διαχείριση της αλιευτικής παραγωγής θεσπίζοντας βιολογικά ορθές τεχνικές για τη μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας.

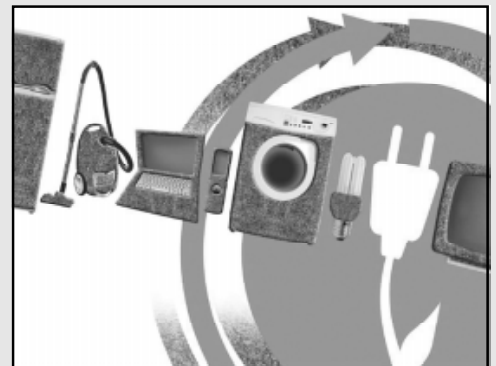
Ανακύκλωση ηλεκτρικών συσκευών από το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου

Αγαπητοί φίλοι,

Την Παρασκευή 14/10 (ώρα 7π.μ. - 4μ.μ.) και το Σάββατο 15/10 (ώρα 8π.μ. έως 5μ.μ.) στο πίσω μέρος του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Πάτρας

(είσοδος από τον παράλληλο δρόμο αριστερά του Νοσοκομείου) θα πραγματοποιηθεί ανακύκλωση ηλεκτρικών/ηλεκτρονικών συσκευών.

“Ό,τι λοιπόν άχρηστη συσκευή σας ανάβει” τα λαμπάκια, γιατί σας πιάνει πολύτιμο χώρο μπορείτε να τη φέρετε για να την πετάξετε.



Φυσικά, η βόλτα μπορεί να συνδυαστεί και με Αιμοδοσία στο αντίστοιχο τμήμα του Νοσοκομείου.

Θυμίζουμε επίσης ότι στο Χώρο του Νοσοκομείου γίνεται Ανακύκλωση χαρτιού, μπαταριών μικρών και μεγάλων και λαμπών.

Γιατί η οικολογία και η Αιμοδοσία είναι ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ!!!

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ:

Π.Γ.Ν. ΠΑΤΡΩΝ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ:

Πολίτες Πάτρας Εν Δράσει
Οικολογική Κίνηση Πάτρας
Κοινο_τοπία



Η γενική αυτοκίνηση οδηγεί σε αδιέξοδο

Η φετινή 22^α Σεπτεμβρίου, «ημέρα χωρίς αυτοκίνητο», τιμήθηκε από τον Δήμο Πατρέων με δύο μέρες ετεροχρονισμό, το Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου, με κλείσιμο του ιστορικού κέντρου στην κυκλοφορία των Ι.Χ. πλην ορισμένων βασικών αρτηριών.

Η μάλλον ανεπαρκής διαφήμιση της πρωτοβουλίας αλλά –περισσότερο– η για πολλούς λόγους προσκόλληση της μεγάλης πλειοψηφίας στη χρήση του Ι.Χ. οδήγησε σε κυκλοφοριακή επιβάρυνση μάλλον παρά ελάφρυνση του κέντρου, την συγκεκριμένη ημέρα.

Εντούτοις, η πρωτοβουλία του Δήμου πρέπει να κριθεί θετικά. Και μόνο η συμμετοχή σε ένα θετικό ευρωπαϊκό θεσμό και η υπόμνηση των ορίων της αυτοκίνησης μέσα στις πόλεις, έχουν την αξία τους.

Γενικότερα, όπως υπογράμμισαν στη σχετική τους τοποθέτηση οι Οικολόγοι Πράσινοι της Δυτικής Ελλάδας, η μέρα αυτή είναι ευκαιρία για πολιτική σκέψη και ευρύτερη συζήτηση σε σχέση με την πολιτική αστικών μεταφορών και την ανάγκη να κινηθεί από την αδιέξοδη κυριαρχία του Ι.Χ. και της νταλίκας προς πιο βιώσιμες και φιλικές στο περιβάλλον και την υγεία μας κατευθύνσεις.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι θεμέλιο μια βιώσιμης πολιτικής αστικών μετακινήσεων είναι η απόλυτη προσαρ-



μογή της στον ευρωπαϊκό στόχο του 20-20-20 : 20% μείωση αερίων του θερμοκηπίου, 20% βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας, 20% συμμετοχή ανανεώσιμης ενέργειας στην κατανάλωση.

Αν θέλουμε να προχωρήσουμε προς την κατεύθυνση αυτή, οφείλουμε να επιδιώξουμε συστηματικά τον δραστικό περιορισμό της κυριαρχίας του Ι.Χ. και της νταλίκας αφενός, και την έμφαση στα Μαζικά Μέσα Μεταφοράς αφετέρου.

Ειδικότερα για την Δυτική Ελλάδα είναι αναγκαίο να επιδιώξουμε τους παρακάτω στόχους:

1. Την διατήρηση όλης της υπάρχουσας σιδηροδρομικής υποδομής και την

αποτροπή και της παραμικρής κίνησης για εκποίηση γραμμών ή άλλων απαράιτητων χώρων, τόσο στο πελοποννησιακό τμήμα του δικτύου όσο και στη γραμμή Κρουονέρι – Αργίριο.

2. Την ουσιαστική στήριξη κάθε δυνατότητας για επαναλειτουργία των σιδηροδρομικών δρομολογίων Πελοποννήσου. Την μελετημένη διεύρυνση και στήριξη του πετυχημένου προαστιακού σιδηροδρόμου της Πάτρας

3. Την εκπόνηση και προώθηση πραγματικών δικτύων ποδηλατοδρόμων σε όλες τις πόλεις της περιφέρειας

4. Την προώθηση του σχεδίου για τραμ στο πολεοδομικό συγκρότημα Πάτρας, σε ρεαλιστικές βάσεις, με αξιοποίηση και της υπάρχουσας σιδηροδρομικής γραμμής.

5. Την βελτίωση των υπηρεσιών των αστικών και υπεραστικών ΚΤΕΛ με ορθολογικότερη κάλυψη περιοχών, επαρκή δρομολόγια και πολιτική προστιού τιμολογίου.

Η υποταγή στην «αυτοσύνη» κυριαρχία του Ι.Χ. οδηγεί σε κυκλοφοριακή ασφυξία, επέκταση της ασφάλτου σε βάρος του πράσινου, υποβάθμιση της ποιότητας του αέρα, αρνητική επίδραση στο κλίμα, εξάρτηση από εισαγόμενα καύσιμα.

Μια αειφορική πολιτική αστικών μετακινήσεων είναι ο μόνος ρεαλιστικός δρόμος.

Γ. Κανέλλης

Προβληματισμός των Πολιτών Εν Δράσει για την προσφορά του Σιρκουί Καρτ στην πόλη

Με αφορμή τη διοργάνωση του 3^{ου} Διεθνούς Σιρκουί Καρτ Πάτρας νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε τη διαφωνία μας σε μια εκδήλωση η οποία προσθέτει θόρυβο και μόλυνση, τα οποία δεν αντirroπούνται από το θέμα.

Με πολύ ενδιαφέρον αναμένουμε από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, το Δήμο Πατρέων και την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου μετά το τέλος της εκδήλωσης να αξιολογήσουν τη Δράση προς όλες τις κατευθύνσεις.

Εμείς, οφείλουμε να θέσουμε τον προβληματισμό σχετικά με το αν η διήμερη αυτή δράση θα αποδώσει τα 109.000 ευρώ κατ' ελάχιστον (59.500 θα δώσει η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος και 49.500 θα δώσει ο Δήμος της Πάτρας) που θα κατατεθούν από τις τσέπες όλων μας, και αν τελικά θα «μείνει» κάτι στην πόλη της Πάτρας. Θυμίζουμε δε, ότι η όλη δράση στηρίζεται από πλειάδα χορηγών.



Είναι αδιανόητο κατά τη γνώμη μας, μόλις μια εβδομάδα πριν, να «γιορτάζεται» πανηγυρικά η βιώσιμη κινητικότητα και στον ίδιο χώρο να οργανώνεται εκδήλωση η οποία ηχορροπαίνει και παράγει καυσαέρια. Αν, παρόλα αυτά, το θέαμα προσφέρει χαρά και «ανεβάζει» την αδρεναλίνη, θυμίζουμε ότι παρόμοια ικανοποίηση μπορεί να προσφέρει μια βόλτα στη θάλασσα ή στο βουνό όπου είμαστε εμείς οι συμμετέχοντες και όχι απλοί παρατηρητές.

Βιομηχανικά απόβλητα: όχι όπου να 'ναι!

Το πρόβλημα της διαχείρισης των τοξικών και μη βιομηχανικών αποβλήτων αναδεικνύεται κάθε τόσο στην υπέροχη χώρα μας όταν ανακαλύπτουμε παράξενες σε χρώμα, υφή και οσμή ουσίες σε απόμερες τοποθεσίες μέσα σε βαρέλια ή και απλά σε σωρούς.

Το σοβαρότερο τέτοιο συμβάν στην Αχαΐα, ήταν η προ ετών ανεύρεση θαμμένων δοχείων με κλοφέν σε σημείο της κοίτης του Πείρου.

Μέσα στον Σεπτέμβριο είχαμε δύο κρούσματα ανεύρεσης βαρελιών με άγνωστο περιεχόμενο. Στην πρώτη περίπτωση ήταν 40 βαρέλια με κιτρινωπή ουσία, που μετά από χημική ανάλυση βρέθηκε να είναι πλαστική ύλη μη τοξική αλλά όχι προς ανεξέλεγκτη διάθεση. Στην δεύτερη, λίγες μέρες μετά, βρέθηκαν μερικά ακόμη βαρέλια με άγνωστο περιεχόμενο, αυτή τη φορά στο Ακταίο.

Η αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού, δυνητικά επικίνδυνου για το έδαφος, τα υπόγεια νερά και την δημόσια υγεία, απαιτεί άμεσα μιν, να ερευνηθούν οι δύο συ-

γκεκριμένες περιπτώσεις για να βρεθεί η υπεύθυνη για την παραγωγή και την απόρριψη των υλικών αυτών επιχείρηση, μακροχρόνια δε αφενός έλεγχο της νόμιμης διάθεσης των βιομηχανικών αποβλήτων, αφετέρου τόλμη είτε σε εθνικό, είτε σε περιφερειακό επίπεδο για την ορθή χωροθέτηση και ίδρυση Μονάδας διαχείρισης, αδρανοποίησης και τελικής διάθεσης των βιομηχανικών αποβλήτων.



Η επίορι στον αναβολή, ο φόβος των τοπικιστικών υστεριών οδηγούν σε λογικές του να κρύβουμε τα σκουπίδια κάτω από το χαλί. Η αναγκαστική, για τα πιο επικίνδυνα απόβλητα επίσης, επιλογή της αποστολής τους στο εξωτερικό οδηγεί σε εξωφρενικό κόστος και διαιώνιση της δικής μας ανευθυνότητας. Εφόσον έχουμε βιομηχανία (όση έχουμε) οφείλουμε στη χώρα μας να διαχειριζόμαστε τα απόβλητά της, σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή της τοπικής επίλυσης των περιβαλλοντικών προβλημάτων και να μην ανεχόμαστε λογικές απόκρυψης ή αποστολής «αλλού» του προβλήματος.

Γ. Κ.



Ασθένεια απειλεί τα πλατάνια

Σοβαρό οικολογικό αλλά και αισθητικό ακόμη και -εμμέσως- τουριστικό πρόβλημα δημιουργεί η εξαπλωση στην Δυτική Ελλάδα και την Πελοπόννησο της ασθένειας του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου



(*Ceratocystis fimbriata f.sp. platanii*) η οποία μεταδίδεται και εξαπλώνεται με τις ανθρώπινες δραστηριότητες (χρήση αλυσοπρίονων, χωματοργικών μηχανημάτων κ.λπ.). Η ασθένεια είναι καταστρεπτική αφού νεκρώνει τα προσβεβλημένα πλατάνια ανεξαρτήτως ηλικίας και μεγέθους. Ήδη έχει φτάσει και στο περίφημο πλατανοδάσος του Πλανητέρου στις πηγές του Αροάνιου, το οποίο απειλείται με αφανισμό.

Η λήψη μέτρων για την ανάσχεση της μετάδοσης της ασθένειας και σε άλλα δάση και συστάδες πλατάνων είναι αναγκαία. Βασικό μέτρο είναι η απαγόρευση της υλοτόμησης πλατάνων. Οι αρμόδιες δασικές αρχές οφείλουν να εκτιμήσουν το μέγεθος της προσβολής και να προχωρήσουν στην λήψη των επιβαλλόμενων μέτρων.

Μάντρα, δρόμος στον αιγιαλό



Στη φωτογραφία μας μια όψη της πολεοδομικής (μόνιμης) κρίσης της χώρας μας.

Πρόκειται για τμήμα της παραλίας του Αη- Βασίλη, του ευρύτερου Δήμου Πατρέων, περιοχής θεωρούμενης ως «καλής». Εδώ όμως η ασφαλτος έχει καλύψει πλήρως την αμμουδιά και είναι ορατή η επέκταση της τσιμεντένιας μάντρας μέχρι σχεδόν την θάλασσα, και μάλιστα πολύ πέραν της γραμμής των λοιπών οικοπέδων του ίδιου δρόμου.

Είναι ολοφάνερο ότι και ο δρόμος και η μάντρα είναι επί του αιγιαλού. Είναι επίσης ολοφάνερη η υποβάθμιση της παραλίας που αυτή η κατάσταση, την οποία οι αρχές δεν θέλησαν ή ήταν αδύναμες να αντιμετωπίσουν.

Και είναι ολοφάνερη η ανάγκη να έρθει επιτέλους η ώρα για μια γενική επιθεώρηση - καταγραφή αυτού του είδους των παρανομιών στην αχαϊκή παραλία και η αποξήλωσή τους χωρίς εξαιρέσεις. Και ασφαλώς καραμπινάτες τέτοιες περιπτώσεις επιβάλλεται να έχουν άμεση προτεραιότητα.

Κομπόστ από τα κλαδέματα

Έχουμε «βγάλει μαλλί στη γλώσσα» ζητώντας πάλι και πάλι να προχωρήσουμε άμεσα σε μια εύκολη και απόλυτα αειφορική μείωση του όγκου των απορριμμάτων που πάνε για θάψιμο στον κορεσμένο μας ΧΥΤΑ. Την αξιοποίηση των εκατοντάδων τόνων κλαδεμάτων για παραγωγή άριστης ποιότητας κομπόστ. Η διαδικασία είναι διαλογική χωριστή (γίνεται), θρυμματισμός, στοιχειώδεις χειρισμοί για ταχύτερη κομποστοποίηση. Για να ενθαρρυνθούμε ας δούμε τι κάνουν οι πόλεις στην Ευρώπη εδώ και χρόνια, ή μάλλον ας δούμε τι κάνουν στην Ελλάδα εδώ και λίγα χρόνια κάποιιοι δήμοι. Ας πάρουμε το δήμο Ηρακλείου στην Κρήτη.

Από το 2006 έχει ξεκινήσει την κομποστοποίηση του συνόλου των φυτικών υπολειμμάτων του πρασίνου του δήμου, σε ειδικό χώρο με τη βοήθεια του ΤΕΙ Κρήτης. Η σχετική έκθεση



αναφέρει πως κάθε χρόνο 10.000 κυβικά μέτρα κλαδεμάτων (φύλλα, κλαδιά κ.α.) οδηγούνται στην κομποστοποίηση (τα οποία αλλιώς θα πήγαιναν στη χωματερή) και δίνουν περίπου 1.000 κυβικά μέτρα κομπόστ, το οποίο χρησιμοποιείται για την επέκταση και βελτίωση του πρασίνου στην πόλη. Παράλληλα οι σπουδαστές του ΤΕΙ έχουν την ευκαιρία να κάνουν την πρακτική τους άσκηση σε θέματα κομποστοποίησης.

Ο δήμος προχώρησε και στη συγκέντρωση και μεταφορά των φυτικών υπολειμμάτων των οικογενειακών κήπων με φορτηγά του δήμου. Ακόμη όποιος δημότης μεταφέρει μόνος του τα κλαδέματά του, μπορεί να παίρνει μια ανάλογη ποσότητα κομπόστ δωρεάν.

Εμείς πότε επιτέλους θα κάνουμε το ίδιο;

Γ. Κανέλλης

Το δίκτυο ποδηλατοδρόμων

Είναι ιδιαίτερα θετική η επαναφορά του θέματος των ποδηλατοδρόμων στην Πάτρα και η αναγνώριση της ανάγκης για ένα δίκτυο βασισμένο στην μελέτη του καθηγητή Βλαστού αλλά επικαιροποιημένο και σαφώς διευρυμένο.

Εκφράζουμε την ένθερμη στήριξή μας στην πρόωθησή του σχεδίου και ελπίζουμε η δηλούμενη εκ μέρους της Δημοτικής αρχής της Πάτρας να παραμείνει ισχυρή και να προχωρήσουμε στο ορατό μέλλον στην υλοποίηση αυτής της σημαντικής δυνατότητας για ουσιαστική ένταξη στις καθημερινές αστικές μεταφορές του ηπιότερου μέσου αστική μετακίνησης: του ποδηλάτου.





Τείχος Δυμαίων

Η Μυκηναϊκή Ακρόπολη της Αχαΐας

Μια συναυλία με το Χρήστο Λεοντή, που οργάνωσε ο Δήμος Δυτικής Αχαΐας, ήταν η αφορμή να γνωρίσουμε από κοντά τη σπουδαιότερη Μυκηναϊκή Ακρόπολη της Δυτικής Ελλάδας, αλλά και να απολαύσουμε από εκεί, τη μοναδική θέα στον υγρότοπο της Λιμνοθάλασσας του Προκόπου και του παρακείμενου δάσους της Στροφυλιάς. Πρόκειται για το τείχος Δυμαίων που βρίσκεται κοντά στον Άραξο και εδώ και λίγο καιρό έχει γίνει επισκέψιμο για το κοινό.

Το Τείχος Δυμαίων ή **Κάστρο της Καλόγριας** είναι προϊστορική μυκηναϊκή ακρόπολη στην Αχαΐα. Παρ' όλα αυτά είναι ελάχιστα γνωστό στο ευρύ κοινό αν και είναι από τα σημαντικότερα αρχαία μνημεία της Ελλάδας. Πρόκειται για έναν «θησαυρό» για την Αχαΐα που παραμένει αναξιοποίητος. «Ο κόσμος πρέπει να ενημερωθεί, ότι το μνημείο έχει αναπλαστεί και είναι επισκέψιμο. Αυτό όμως, είναι ένα γενικότερο πρόβλημα με τα μνημεία στη χώρα μας. Η πολιτεία δεν φροντίζει να τα αναδεικνύει», ανέφερε σε δηλώσεις του στην εφημερίδα «Πελοπόννησος» ο επίτιμος γενικός διευθυντής Αρχαιοτήτων του ΥΠΠΟ και επικεφαλής των εργασιών ανάδειξης του σημαντικού μνημείου **Λάζαρος Κολώνας**.

Με αφορμή τη συναυλία που πραγματοποιήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου στους χώρους υποδοχής του μνη-



Αποψη τμήματος του τείχους

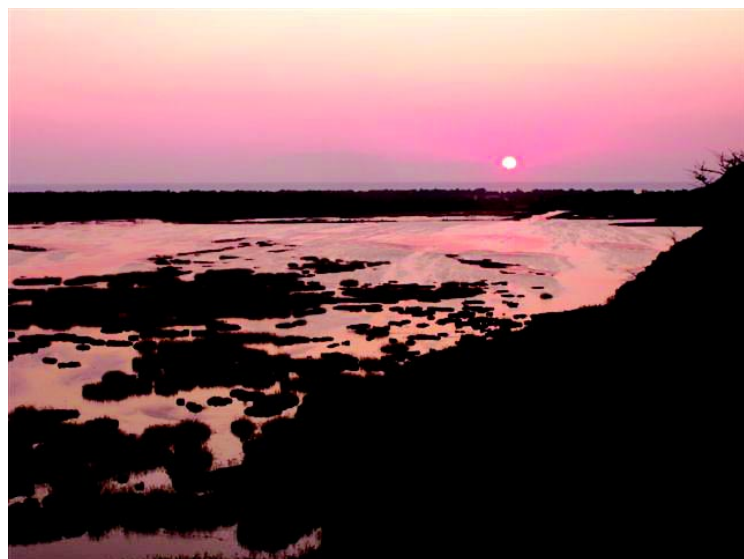
που αποτελούν ενδιάμεσους σταθμούς, θα μπορούσαν να εντάσσονται στα τουριστικά πακέτα με τα οποία πλέον ταξιδεύει η πλειοψηφία των ξένων τουριστών. «Θα πρέπει όμως να ληφθούν και πρωτοβουλίες από τους τοπικούς φορείς, να αναδειχθεί σε ιστοσελίδες, να διανεμηθούν φυλλάδια και άλλες ενέργειες που θα βοηθήσουν στην προβολή», συμπλη-

κε στην τελική νεολιθική περίοδο και έμεινε σε χρήση μέχρι την ενετοκρατία. Χρησιμοποιήθηκε ξανά το 1943 από τις ιταλικές και γερμανικές δυνάμεις κατοχής που γκρέμισαν μέρος των τειχών για να ανοίξουν είσοδο για αυτοκίνητα και κατασκευάζοντας πολυβολεία. Βρί-

σκεται 35 χιλιόμετρα από την Πάτρα στο ακρωτήριο του Αράξου, στα Μαύρα βουνά. Ονομάζεται τείχος Δυμαίων γιατί βρισκόταν στην **Δυμαία** χώρα και **κάστρο της καλόγριας** (σύγχρονη ονομασία) από την ομώνυμη παραλία που βρίσκεται κοντά του. Τα τείχη του κάστρου ήταν κυκλώπεια, είχαν μήκος 200 μέτρα, 10 μέτρα ύψος και 5 μέτρα πάχος. Το τείχος ήταν μια οχυρή θέση που προστάτευε την κατοικία του ηγεμόνα της περιοχής και αποτελούσε το διοικητικό της κέντρο. Το τείχος χρησιμοποιήθηκε σαν ορμητήριο των Δυμαίων κατά των Ηλείων, και μάλιστα περίπου το 220 π.χ. καταλήφθηκε από τους Ηλείους και τον στρατηγό Ευριπίδα για να το ξαναπάρουν πίσω οι Δυμαίοι με τη βοήθεια του Φιλίππου Ε'.

Το μνημείο είναι ανοιχτό για το κοινό τις καθημερινές από τις 8:30 π.μ. μέχρι τις 3 μ.μ. και τα Σαββατοκύριακα, με δυσκολία λόγω έλλειψης προσωπικού, το οποίο τελευταία ενισχύθηκε από τις μετατάξεις του Ο-ΣΕ χωρίς όμως να καλύπτει ακόμα όλες τις ανάγκες. Πέρα από την ιστορικότητα του χώρου, αξίζει μία βόλτα στην περιοχή και για τη μοναδική θέα στον υγρότοπο του Προκόπου. **Αν μάλιστα βρεθείτε λίγο πριν το ηλιοβασίλεμα το θέαμα είναι ΜΟΝΑΔΙΚΟ.**

Θωμάς Κουτρούμπας



Η θέα στον υγρότοπο του Προκόπου από το τείχος Δυμαίων

μείου στο πλαίσιο των ΔΥΜΑΙΩΝ 2011, ο κ. Κολώνας καταθέτοντας την άποψη του, εκτιμά ότι τα μνημεία

ρώνει ο κ. Κολώνας. Κατά τη μυθολογία το «Τείχος Δυμαίων» έχτισε ο **ημίθεος Ηρακλής** για την προστασία της «Δυμαίας Χώρας» (Ωλενός, Τευθέα, Λάρισα, Θέλπουσα, Φαιστός και άλλοι οικισμοί) από τις ληστρικές επιθέσεις των Ηλείων. Χτίστη-

Μονάδα βοθρολυμάτων: Προκατάληψη και ανυπόστατες φήμες

Η υπόθεση της χωροθέτησης της μονάδας παραλαβής και προεπεξεργασίας βοθρολυμάτων σε μεγάλο οικόπεδο στην περιοχή Χαράδρου, συνεχίζει να προκαλεί αντιδράσεις και να συναντά δυσκολίες, παρά την προφανή αναγκαιότητά της ως έργο ορθής διαχείρισης ενός σημαντικού περιβαλλοντικού προβλήματος.

Η προκατάληψη κατοίκων της ευρύτερης περιοχής έφτασε στο σημείο να εμποδίσουν από του να μιλήσει και να τοποθετηθεί τον πρόεδρο της ΔΕΥΑΠ Νίκο Κοντοέ, που αυτοβούλως προσήλθε σε συνέλευσή τους προκειμένου να παράσχει ακριβή πληροφόρηση για το έργο και τις τεχνικές του διαστάσεις.

Αντιθέτως πολλοί αντιδρώντες αποδέχονται άκριτα και διακινούν σεβαστά για την δημιουργία και άλλων έργων στο ίδιο οικόπεδο, ή περί μη υπάρξεως βοθρολυμάτων που να δικαιολογούν το έργο, αφού πολλοί βόθροι είναι μη στεγανοί, λες και κάτι τέτοιο είναι νόμιμο ή επιθυμητό !



Εμφανίζεται επίσης, ατεκμηρίωτα, το έργο ως ανταγωνιστικό της επέκτασης του αποχετευτικού συστήματος. Αν θέλουμε όμως να μιλάμε με βάση πραγματικότητες, η επέκταση και ολοκλήρωση του αποχετευτικού είναι πολυετής διαδικασία. Δεν μπορούμε μέχρι τότε να επιτρέψουμε τη συνέχιση της σημερινής κατάστασης της πανάκριβης μεταφοράς σε άλλους δήμους (όταν τα δέχονται) που ουσιαστικά αποτελεί κίνητρο παράνομων νυκτερινών απορρίψεων σε ρέματα και χείμαρρους με τελική κατάληξη τις κολυμβητικές μας παραλίες.

Το έργο χρειάζεται, η χωροθέτησή του είναι εύλογη : προτείνεται να γίνει στην πλευρά του πολεοδομικού συγκροτήματος της Πάτρας που αντιστοιχεί σε 60% και πλέον της παραγωγής βοθρολυμάτων, σε οικόπεδο μεγάλο και επαρκές, με δεσμευτικές προδιαγραφές ότι θα είναι απολύτως κλειστού τύπου και μόνο προεπεξεργασίας.

Η δημοτική αρχή οφείλει να δώσει τη μάχη της ήρεμης και πλήρους πληροφόρησης για όσο χρειαστεί και να προχωρήσει στην ψήφιση και την εκτέλεση του έργου. Εναπόκειται και στις αντιπολιτευόμενες δημοτικές παρατάξεις να δείξουν ότι νοιάζονται για την επίλυση προβλημάτων και όχι για αντιπολίτευση για την αντιπολίτευση. Στις δημοκρατίες για την λήψη δύσκολων αλλά αναγκαίων αποφάσεων ευθύνη έχουμε όλοι, όχι μόνο η εκάστοτε πλειοψηφία.

